

**Να πάρουμε στα χέρια μας
την υπόθεση της οργάνωσης
της τάξης μας**

Aπόλυτα, αριστούργη, ανεπίκλητης, ήπια. Τέλος μέσος που μπορούν να αποτελέσουν τη σημαντική πεποίθεση της γραφείου, επιχειρήσεως και της πολιτικής της. Μάλιστα δεδουλεύει πιο μπροστά στην περιοχή της πόλης, στην ανανεωμένη και ημι-ανανεωμένη περιοχή της κάπως της παλαιάς πόλης.

κοινωνίας μπορεί να περιηγηθεί με μια γραφείου πολιτική δύσης κανονισμών.

Αγανάκτηση

Πολιτική καμπάνια της Κόντρας στην εργατική νεολαία

**Η Κοινωνική
Ασφάλιση
σταθερά στο
στόχαστρο**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Προπαρασκευ-
αστική
μετρολογία**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Σκληρά ταξικό
το νομοσχέδιο
για το χαράτσι
στα ακίνητα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Λευτεριά στους
πολιτικούς
πρόσφυγες από
την Τουρκία**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Διοικητικό ΑΕΙ
Η συνείδησή
τους δεν
φενακίζεται**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Ευρώπη-φρούριο
Σκληραίνει η
μεταναστευτική
πολιτική**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Προγραμματική
συμφωνία ΝΔ-ΠΑΣΟΚ**

**Ούτε για
ευχολόγιο δεν
κάνει**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Στο σπίτι των
«μεγάλων
αδελφών»**

ΣΕΛΙΔΑ 5

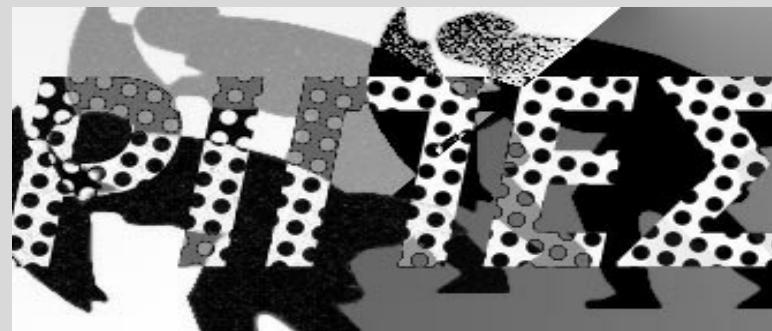

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ για την Κοινωνική Ασφάλιση

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

2/11: Μεξικό, Πορτογαλία: Ημέρα νεκρών 2/11/1955: Δέκα τραυματίες αστυνομικού και πολλοί πολίτες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Πάτρα) 2/11/1984: Ανταρσία στην ΟΝΝΕΔ, διαγραφή Μιχαλολιάκου και Μανωλάκου 2/11/1989: Δύο βόμβες στο σπίτι του αρχηγού της ΕΛΑΣ Αντωνόπουλου δεν εξερράγησαν λόγω βλάβης (ΕΛΑ) 2/11/1991: Ρουκέτα εναντίον λεωφορείου ΜΑΤ στη Χ. Τρικούπη, ένας νεκρός, έξι τραυματίες (17N) 2/11/1995: Αρχίζει απεργία πείνας ο Χριστόφορος Μαρίνος 2/11/2002: Θανάσιμος πυροβολισμός συνοριοφυλάκων κατά 32χρονου Αλβανού (Καστοριά) 3/11: Πλαναμάς, Εκουαδόρ: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ισπωνία: Ημέρα πολιτισμού 3/11/1944: Τελευταίες εκτελέσεις στο Αουσβίτσι (τέσσερα κορίτσια) 3/11/1947: Απόπειρα σαμπτοτάξ κομμουνιστών σε αμαξοστάσιο (Νέο Φάληρο) 3/11/1968: Κηδεία Γεωργίου Παπανδρέου, διαδήλωση, παραπομπή 41 ατόμων σε στρατοδικείο 3/11/1972: Η Ανατολική Γερμανία ελευθερώνει 30.000 πολιτικούς κρατούμενους 3/11/1992: Χτύπημα ΔΟΥ Αμαρουσίου (17N) 3/11/1993: Αρχηγός της ΝΔ ο Μιλτιάδης Εβερτ 4/11: Πλαναμάς: Ημέρα σημαίας 4/11/1973: Πορεία 5.000 ατόμων μετά το μνημόνιο Παπανδρέου, συγκρούσεις με αστυνομία, πυροβολισμοί, οδοφράγματα, 37 συλλήψεις 5/11: Αγγλία: Ημέρα Guy Fawkes (σύλληψή του το 1605 σε τούνελ κάτω από τη Βουλή των Λόρδων με 36 βαρέλια πυρίτιδα) 5/11/1901: «Ευαγγελικά» (αιματηρά επεισόδια για τη μετάφραση των Ευαγγελίων στη δημοτική) 5/11/1944: Ο Γεώργιος Παπανδρέου –εν αγορία του υπουργικού συμβουλίου– ανακοινώνει διάλυση του ΕΛΑΣ και άλλων οργανώσεων 5/11/1945: Γέννηση Αλέκας Παπαρήγα 5/11/1969: Ο γηέτης των Μαύρων Πανθήρων Μπόμπι Σίλς καταδικάζεται σε τετραετή φυλάκιση για ασέβεια προς δικαστήριο 5/11/1972: Ινδιάνοι καταλαμβάνουν το τμήμα ινδιάνικων υποθέσεων ΥπΕΞ (Ουάσινγκτον), αιματηρές διαδηλώσεις στη Λουζιζίανα (πυρπόληση δύο φοιτητών) 5/11/2007: Πακιστανός κρατούμενος αγροτικών φυλακών Κασσάνδρας απαγχονισμένος στο κελί του 6/11: Ημέρα για παρεμπόδιση εκμετάλλευσης περιβάλλοντος στον πόλεμο 6/11/1967: Συλλαμβάνονται διακόσιοι Κρητικοί, εξάρθρωση ΔΑΚ 6/11/1987: Θάνατος Αγη Στίνα (Σπύρος Πρίφτης) 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισία στο διαδίκτυο 7/11/1917: Ρωσική επανάσταση 7/11/1967: Πανό για πενηντάχρονα Οκτωβριανής Επανάστασης απένοντι από το δημαρχείο Αθηνών, 30 συλλήψεις 8/11/1912: Γέννηση Στυλιανού Παπατακού 8/11/1936: Οι ναζί διογγάρουν επίσημα χιλιάδες ξένες λέξεις από το λεξιλόγιο της γερμανικής γλώσσας 8/11/1939: Αποτυχημένη βομβιστική επιθεση κατά Χίτλερ (Γκέρορκ Αιολέρ) 8/11/2001: Τραυματισμός–σύλληψη Κυριάκου Μαζακόπου 8/11/2007: Ο 45χρονος ολβανός, πατέρας πέντε παιδιών, ήμιτος πυροβολείται πισώπλατα (σχεδόν εξ επαφής) από συνοριοφυλάκες και πέφτει νεκρός.

● Γιατί έκανε ο Μπαλτάκος τη γνωστή δήλωση περί «μελανής σελίδας»; ●●● Για να μην αναγκαστεί να ξαναπεί το «ουδείς αναμάρτητος» ο Σαμαράς ●●● Τώρα δα μπορέσει να πει, απολογόμενος στη μούτερ Ανγκελα, ότι οι συνεργάτες του «λένε και καμιά μαλακία για να περνά η ώρα» ●●● Κι ότι αυτός μετά τους τραβάει τ' αυτί ●●● Ευρωπαϊκή πρωτιά για τον Τσίπρα ●●● Εώς τώρα την προεδρία της Κομισιόν διεκδικούσαν πρώην πρωθυπουργοί ●●● Για πρώτη φορά δα τη διεκδικήσει πρώην υπουργό πρωθυπουργός ●●● Πάντως, το ποσοστό που δα πάρει (κάτι μεταξύ 4% και 4,5%) δ' αποτελεί και ένδειξη για τις προοπτικές της «προοδευτικής συμμαχίας» που «δ' αλλάζει τους συσχετισμούς στην ΕΕ» ●●● Θέση που αποτελεί τον πυρήνα της «στρατηγικής» του ΣΥΡΙΖΑ για την επίλυση του «ελληνικού προβλήματος» ενός Ευρωζώνης ●●● Πλημμυρισμένος από χαρά ο Μπένι έκανε δηλώσεις για την... ιστορική προγραμματική συμφωνία ●●● Ο Σαμαράς στα ριαπαπά του ●●● Ού-

τε με tweet του Μουρούτη δεν σχολίασε ●●● Άλλα ο Μπένι έφαγε το φτύσιμο και απεφάνθη ότι ψυχαλίζει ●●● Μετά την περίλαβαν ο Σκανδαλίδης, ο Ντόλιος και η Θεοδώρα με τις γόδες, στη συνεδρίαση της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ ●●● Για να μην το ξεχάσουμε: τα «δύο άκρα» εμφανίζονται και στην προγραμματική συμφωνία ●●● Κατά σειρά: όσοι «υπονομεύουν και λοιδορούν την ίδια την κοινοβουλευτική δημοκρατία» και όσοι πρεσβεύουν «τον ναζισμό, τον ρατσισμό και την ξενοφοβία» ●●● «Κανένας εργαζόμενος στο Δημόσιο που κάνει στοιχειώδως τη δουλειά του δεν έχει λόγο ανη-

συχίας» ●●● Κι αυτό από την προγραμματική συμφωνία ●●● Να υποδέσουμε ότι οι εκπαιδευτικοί της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, οι σχολικοί φύλακες και οι διοικητικοί των ΑΕΙ δεν έκαναν ούτε στοιχειωδώς τη δουλειά τους ●●● Για να μην πούμε για τις καθαριστικές του υπουργείου Οικονομικών ●●● Ο Παπούλιας ακόμα να δώσει μια εξήγηση για την επίσκεψή του στο «πολεμικό μουσείο» του καταζητούμενου Πάλλη; ●●● Εντάξει, τον «παρέσυρε» κάποιος από τους συνεργάτες του στρατιωτικούς, όπως γράφτηκε ●●● Αυτός δεν έχει όνο-

μα, δεν χρειάζεται να λογοδοτήσει, να εξεταστούν σε βάθος οι σχέσεις του με τον καταζητούμενο; ●●● Το διαβάσαμε κι αυτό: συνεργάτες του Στουρνάρα λένε πως ο υπουργός αισθάνεται σαν τον μυθικό Προμηθέα ●●● Κάθε μέρα του τρώνε το συκώτι, αλλά αυτό ξαναγεννιέται ●●● Λίγο ακόμη και δα αναβιώσει η πεδαμένη δεσποτική επιθεώρηση ●●● Μια πένα χάρισε ο πάπας στον Μαχμούντ Αμπάς «διότι σίγουρα έχετε να υπογράψετε πολλά», όπως του είπε ●●● Δε δα τον αφήσει ο παλαιστινιακός λαός, παναγιότατε ●●● Οσο κι αν οι άνδρωποι του φυράματός σας προσεύχονται για το αντίθετο ●●● Αν πιστέψουμε τον φιλοκυβερνητικό Τύπο, ο Σαμαράς χτίζει τον «άξονα του Νότου» ●●● Προς στιγμήν στην Κουμουνδούρου ανησύχησαν ότι τους κλέβει την ίδεα ●●● Μετά διαπίστωσαν ότι ο «άξονας» αφορά τη μετανάστευση και ησύχασαν ●●● Μπορούν να συνεχίσουν ανενόχλητοι τη δική τους παπαρολογία ●●● Εκανε όντως «πολιτική διαπραγμάτευση» ο Σαμαράς ●●● Ενα τέταρτο στο πόδι με τη Μέρκελ ●

◆ Γελοίος και αισχρός συνάμα. Ο Στουρνάρας ανακοίνωσε με υπερηφάνεια στη Βουλή, ότι έχει εγγράψει στον προϋπολογισμό του 2014 κονδύλι 20 εκατ. ευρώ για το «ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα». Ποσό που είναι τόσο γελοίο ώστε ο τελευταίος λογιστάκος της τρόικας δεν ασχολείται.

◆ Τόσο όχτι έχει ο κυρ-Φώτης τον Μπένι, που έσπειυσε να διαφρεύσει πως άμα ο ΣΥΡΙΖΑ φέρει πρόταση για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τα υποβρύχια, η ΔΗΜΑΡ θα την υπερψηφίσει. Δηλαδή, θα ψηφίσει να εξεταστεί αν είναι λαμπρό (ή έστω πολιτικά ανίκανος) αυτός με τον οποίο μέχρι τον περασμένο Ιούνη συγκυβερνούσε!

◆ Όλο το ναζιστικό σκυλολόιδιο μαζεμένο στην εκπομπή του ο Τράγκας, την Πέμπτη 24 Οκτωβρη. Πού; Στο κανάλι «Ε», στη συχνότητα του πρώην 902TV, που πούλησε ο Περισσός. Οπως είχε πει τότε η γηγεσία του Περισσού, φρόντισαν το κανάλι να μην πάρει σε άλλο κόμμα (στο ΣΥΡΙΖΑ)

PIZA, δηλαδή). Τα υπόλοιπα τους αφήνουν αδιάφορους. ◆ Τη γερμανική σκανδαλοθρική «Μπιλντ» επελέξει ο Μπαρόζο για να ψάλλει έναν ακόμη ύμνο στη σκληρή λιτότητα, η οποία –κατά τη γνώμη του– δεν πρέπει να εγκαταλείφθει. Δουλικός έναντι της Μέρκελ και γενικά έναντι του γερμανικού μπεριαλισμού, μπας και του εξασφαλίσουν μια τρίτη θητεία στην προεδρία της Κομισιόν ή έστω ένα άλλο ευρωπαϊκό πόστο.

◆ «Σταλινοπαράφρονες» (sic!) χαρακτήρισε ο Τατσόπουλος διάφορους ΣΥΡΙΖΑίους που επιπέθηκαν στην «κίνηση των 58». «Δεν μπορού-

με να τους ρίχνουμε στην πυρά, δεν μπορούμε να τους ρίχνουμε λάσπη, δεν μπορούμε να τους ρίχνουμε φόρο», είπε για τα φιλαράκια του (εντός των «58»).

◆ «Η μεριά της προστασίας του κειμένου είναι σαφής σε ό,τι αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά στο θέμα των ασκούμενων πολιτικών δεν υπάρχει οριθέτηση ή απότομη πρόσταση».

μέτρα που θα επηρεάσουν το εισόδημά του.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Σιγά σιγά, άρχισαν να έρχονται οι διάσημοι ηθοποιοί. Ακολούθησαν οι παπαράτσιοι και μετά τήρθε και η μόδα. Μετά τη μόδα, ξαφνικά, είχαμε και την Πάρις Χλτον να σκάει μύτη στο φεστιβάλ μας (σ.ο. Σάνταν).

Ενιωθαί ότι μας είχαν καταβροχθίσει.

Ρόμπερτ Ρέντφορντ

Μια ευρεία συμμαχία δυνάμεων της δημοκρατικής αριστεράς, της πολιτικής οικολογίας και της σοσιαλδημοκρατίας,

που απορρίπτει πολιτικές και πρακτικές που οδήγησαν στην κρίση είναι η δική μας πρόταση. Η ευρύτητα του χώρου αυτού όμως δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν σαφή και διακριτά όρια. Δεν μπορεί να συγχέεται η ευρύτητα με την απουσία στήματος.

Φώτης Κουβέλης</

■ Προγραμματική συμφωνία ΝΔ-ΠΑΣΟΚ

Ούτε για ευχολόγιο δεν κάνει

Τόση αξία έχει η προγραμματική συμφωνία ΝΔ-ΠΑΣΟΚ που ο Σαμαράς απαξίωσε να κάνει έστω και μια τυπική δήλωση. Αντίθετα, ο Βενιζέλος, που μάλλον έχει χάσει την επαρχή με την πολιτική πραγματικότητα, αλλά και την αίσθηση του γελοίου, έκανε διθυραμβικές δηλώσεις, χαρακτηρίζοντας αυτό το κωλύχαρτο των 11 αραιογραφμένων σελίδων ως πολιτικό πλαίσιο ενός εθνικού σχεδίου ανακυρότησης. Δεν είχαν, βέβαια, την ίδια άποψη οι βουλευτές και τα στελέχη του κόμματός του, μεγάλη μερίδα των οποίων, με επικεφαλής τους Σκανδαλίδη, Μωραΐτη, Τζάκρη, βρήκε την ευκαιρία να του την (ξανα)πέσει άγρια.

Χρειάστηκαν τρεις μήνες οι επιτελείς του Σαμαρά και του Βενιζέλου για να συντάξουν αυτό το πρόγμα; Οχι δα. Θα παραπήγαινε το δούλεμα αν τολμούσαν να ισχυριστούν κάτι τέτοιο. Είναι σήγουρο ότι αυτή η έκθεση ιδεών συντάχθηκε μέσα σε λήγες ώρες, αλλά καθυστέρησε γιατί δεν γουστάριζε ο Σαμαράς να παίξει το παιχνίδι του Βενιζέλου. Τον καψονάρισε για καιρό και όταν πείστηκε ότι πρέπει να τον στηρίξει (μετά και την επίθεση του ΣΥΡΙΖΑ για την υπόθεση των υποβρυχίων), του έδωσε κι αυτό το χαρτί για να παίξει καναδύ μέρες. Γιατί τόσο κράτησε ο προπαγανδιστικός θρυβός, αφού στα επιτελεία των ΜΜΕ έχουν αίσθηση των μεγεθών και ξέρουν να αυτοπροστατεύονται.

Αυτή η έκθεση ιδεών δεν

κάνει ούτε για ευχολόγιο, αφού μόνο αφόρητα χασμούρητα μπορεί να προκαλέσει σε όποιον μπει στον κόπτο να τη διαβάσει. Αν προσπαθήσει κανείς να τη δει σαν «οδικό χάρτη», το μόνο βέβαιο είναι ότι θα χαθεί, γιατί δεν οδηγεί πουθενά. Η αξιοπιστία της φαίνεται από τις πρώτες κιόλας λέξεις, που αναφέρουν: «Η Διακήρυξη αυτή είναι συνέχεια, συμπλήρωση και επικαιροποίηση της προηγούμενης που δημοσιεύτηκε τον Ιούλιο του 2012». Πρόκειται για την υποτιθέμενη προγραμματική συμφωνία των τριών κομμάτων της πρώτης συγκυβέρνησης, η οποία ανατράπηκε πλήρως τέσσερις μήνες μετά την υπογραφή της, όταν ψηφίστηκε στη Βουλή το Μηνημόνιο-3.

Αφού η καινούργια συμφωνία είναι συνέχεια της πρώτης, που έγινε φύλλο και φτερό από την κυβερνητική πολιτική των τριών ετοίμων, μπορούμε να καταλάβουμε την αξιοπιστία της. Άλλωστε, για να θυμηθούμε και τον Στουρνάρα, το μοναδικό όχι λόγου κείμενο που έχει γραφτεί στην Ελλάδα είναι το Μηνημόνιο!

Η διήμερη προπαγάνδα, βέβαια, παρουσίασε την προγραμματική συμφωνία σαν οδικό χάρτη απαλλαγής από το Μηνημόνιο. Στο κείμενο, όμως, αυτό υπάρχει μόνο ως διατύπωση ευχής, η οποία μπορεί να προσγειωθεί υπό τους όρους: πρώτο, της επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων και δεύτερο της συστηματικής και σταθερής προώθησης των διαφωτισμών και την ζευγροφύση της Καρδίας, στον ραπτοπισμό και την ξενοφοβία».

Κάνει ούτε για ευχολόγιο, και η τρόικα, οπότε δεν διακηρύσσεται τίποτ' άλλο εκτός από την ευλαβική εφαρμογή των απαιτήσεων του Μηνημονίου.

Δεν είναι τυχαίο ότι η έκθεση ιδεών δεν περιλαμβάνει τίποτα το συγκεκριμένο. Μόνο γενικόλογες διαστυπώσεις, με τις οποίες κανένας τροϊκόν δεν πρόκειται να διαφωνήσει. Ακόμη και στα πολιτικά ζητήματα που θέτει, βασιλεύει η γενικολογία και η αστρολογία. Θα επιδιώξουν λέσχη συνταγματική αναθεώρηση «με τη μεγαλύτερη δυνατή πολιτική συναίνεση». Τι θα περιλαμβάνει η συνταγματική αναθεώρηση «με τη μεγαλύτερη δυνατή πολιτική συναίνεση»;

Τέλος, δεν διακηρύσσεται καμία έξοδος από το Μηνημόνιο σε τακτό χρονικό διάστημα, αλλά γίνεται λόγος για διαπραγμάτευση «με στόχο την διάσταση των ταχύτερη, οριστική και ασφαλή έξοδο της πατριδίας μας από το Μηνημόνιο». Προς το παρόν πάντως (και για το ορατό μέλλον), με την τρόικα διαπραγμάτευονται το εύρος και τη διάρθρωση των νέων μέτρων!

Του Βενιζέλου του 'κατσε τελικά η χαρά στο λαιμό καθώς Σκανδαλίδης και σία του την έπεσαν, κατηγορώντας τον για «μονούπαντο γέρσιμο προς τη ΝΔ» και «ενσωμάτωση στην Κεντροδεξιά». Ο Βενιζέλος έφτασε στο σημείο να υπανιχτεί ότι κάποιοι από τους διαφωνούντες φήμουν συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, την ώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει στοχοποιήσει τον ίδιο. Σιγά το νέο. Φυσικά και αλληλωρίζουν προς τον ΣΥΡΙΖΑ Σκανδαλίδης και σία, βλέποντας ότι το ΠΑΣΟΚ σε λόγο θ' αντιμετωπίζει πρόβλημα κοινοβουλευτικής επιβίωσης. Στηρίζουν την κυβέρνηση, αλλά δεν είναι διατεθειμένοι και ν' αυτοκτονήσουν, επειδή ο Βενιζέλος θέλει να γίνει υπαρχηγός του Σαμαρά. Πρέπει να σώσουν τα πολιτικά τους τομάρια κι αυτό μόνο με μια στρατηγική που θα περιλαμβάνει και τον ΣΥΡΙΖΑ ως εταίρο μπορεί να γίνει. Γ' αυτό και δε διστάζουν ν' αδειάσουν τον Βενιζέλο με κάθε ευκαιρία, ακόμα και τη μέρα που πανηγυρίζει για την προγραμματική συμφωνία. Κάποια στιγμή θα δοκιμάσουν και να τον ξεφορτωθούν.

■ Πολιτική διαπραγμάτευση για εσωτερική κατανάλωση

Στις αρχές της προηγούμενης εβδομάδας, η κυβερνητική προπαγάνδα πήρε πολεμικός τόνους: ο Σαμαράς ξεκινά περιοδεία στην Ευρώπη για να διαπραγματευτεί πολιτικά με τους εταίρους την πρόθεση της κυβέρνησης να μη δεχτεί νέα μέτρα. Ο Σαμαράς, βέβαια, δεν έκανε καμία τέτοια περιοδεία. Επισκέφτηκε την Ιταλία και τη Μάλτα για συζητήσεις με τους ομολόγους του σχετικά με το ζήτημα της μετανάστευσης. Άλλωστε, πολιτική διαπραγμάτευση μακριά από το Βερολίνο και το Παρίσι δεν μπορεί να γίνει.

Οσο πλησίαζε η μέρα της συνόδου κορυφής της ΕΕ ο πολεμικός τόνος έπεφταν και στο τέλος εξαφανίστηκαν. Βλέπετε, ο Σαμαράς θα επεδίωκε να συναντηθεί με τη Μέρκελ. Η συνάντηση δεν έγινε, βέβαια, στο περιθώριο της συνόδου κορυφής. Ήγιε στο περιθώριο της συνάντησης των ηγετών του συντηρητικού Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Και κράτησε μόλις 5 λεπτά, όπως φρόντισε να διαφρεύσει η γερμανική πλευρά, σκορπίζοντας στους πέντε ανέμους την προπαγάνδα του Μαξίμου για συνάντηση 20 λεπτών! Ήταν μια συνάντηση στο πόδι, δηλαδή, που έγινε για το θεατήναι και όχι για να γίνει οποιαδήποτε ουσιαστική συζήτηση. Άλλωστε, δεν είχαν προηγηθεί συνοντήσεις υπουργών ή στενών συνεργατών των δύο πρωθυπουργών, που θα πρετοίμαζαν μια ουσιαστική συζήτηση μεταξύ των δύο.

Μπορούμε να φανταστούμε τον Σαμαρά να προσπαθεί να εξηγήσει στη Μέρκελ το πολιτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση του, καθώς η τρόικα πέζει αφόρητα και τα περιθώρια για την κυβέρνηση του είναι ελάχιστα. Και τη Μέρκελ να δείχνει κατανόηση και να κοιτάζει το ρόλο της, χωρίς να παραλείπει να πει στον Σαμαρά ότι δεν πρέπει να χαλαρώσουν τις μεταφρυμοτικές προσπάθειες και να κοιτάξουν οι υπουργοί του να συνεννοηθούν με την τρόικα, που θα έχει σε κάθε περίπτωση τον τελευταίο λόγο σ' αυτή τη φάση. Επισήμως ισχύουν αυτά που είπε ο Ολι Ρεν, απαντώντας στη Βαλαβάνη του ΣΥΡΙΖΑ: ότι θα πρέπει να ολοκληρωθεί η τρέχουσα επιθεώρηση της τρόικας, μετά να τακτεύσουν τα περιθώρια (κατά την άνοιξη) όλα τα στατιστικά στοιχεία από τη Eurostat, να γίνει μια αικόμη επιθεώρηση από την τρόικα (προγραμματισμένη) και «κάπου μέσα στο καλοκαίρι» θ' αιχθοληθούν και με το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους,

Είναι σαφές πλέον, πως έχουμε να κάνουμε με δύο αποκλίνουσες πολιτικές στρατηγικές. Ο Σαμαράς και η κλίκα του, είτε γιατί το πίστευαν είτε γιατί έτσι τους βόλευε προπαγανδιστικά, είχαν καλλιεργήσει την προσδοκία ότι μετά τις γερμανικές εκλογές θ' αντιμετωπίζοταν τελεσδικά το πρόβλημα του ελληνικού χρέους, είτε με ένα νέο «κούρεμα» (αυτό έλεγαν αρχικά) είτε με ρυθμίσεις που θα μετέφεραν πιο πίσω το τοκοχρεολυτικό βάρος (αυτό υποχρεώθηκαν να λένε στη συνέχεια, όταν δέχτηκαν ουσιηρές προειδοποιήσεις από τη γερμανική πλευρά, όμως, έδειξε ότι δεν έχει καμία τέτοια πρεμούρα. Και σ' αυτό συμφωνούν και οι υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις της Ευρωζώνης. Ζητήματα αναδιαρθρώσεων δημόσιων χρεών θα συζητηθούν μετά τις ευρωεκλογές.

Γιατί αυτό; Γιατί οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις στα ιμπεριαλιστικά κράτη της Ευρωζώνης δέχονται πέισεις από τα ακροδεξιά και τα λεγόμενα «ευρωσκεπτικιστικά» ρεύματα και δε θέλουν σε καμία περίπτωση να δείξουν ότι συζητούν νέες διευθετήσεις για το χρέος των «απειθαρχών» και «άσωτων» του υπερχρεωμένου «Νότου». Αντίθετα, θέλουν να παρουσιάσουν αυτά τα υπερδανεισμένα και υπό επιτήρηση κράτη που παράδειγμα επιτυχίας, η οποία οφελεται στην πολιτική που ασκήθηκε από τον γερμανογαλλικό άξονα. Αρα, στο διάστημα μέχρι τις νέες διευθετήσεις, που τοποθετούνται το επόμενο καλοκαίρι, αυτά τα κράτη θα έχουν να κάνουν με την τρόικα και τις υπηρεσίες της Κομισιόν.

Και τι θα γίνει στην περίπτωση που κάποια κυβέρνηση, όπως η ελληνική, βρεθεί μπροστά στο ισχυρό ενδεχόμενο ενός σοβαρού πολ

Aντιμέτωπος με ποινική δίωξη βρίσκεται στην καλύτερη περίπτωση όποιος τολμήσει να πάσει στο στόμα του το στρατηγό Σίσι και τη στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου. Γιατί οι επιπτώσεις είναι πολύ σοβαρότερες και οδυνηρότερες για όποιον τολμήσει να εκφράσει τη συμπάθεια ή την αλληλεγγύη του στους Αδελφούς Μουσουλμάνους για το πρωτοφανές πογκρόμ που έχει εξαπολύσει εναντίον τους ή στρατιωτική χούντα, ή ακόμη χειρότερα για όποιον θεωρηθεί οπαδός ή απλό μέλος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας.

Όταν μάλιστα στο στόχαστρο της διορισμένης κυβέρνησης μπαίνουν ακόμη και πασίγνωστα πρόσωπα της κοινωνίας της Αιγύπτου, γίνεται περισσότερο από προφανές ότι πρόθεση της στρατιωτικής χούντας είναι να αντιμετωπίσει με σιδερένια γροθιά κάθε μορφή διαμαρτυρίας και αντιδράσεις στην εξουσία της, οχυρωμένη και νομικά με το νέο νόμο για τις διαδηλώσεις, με τον οποίο επιχειρείται ουσιαστικά η κατάργηση των διαδηλώσεων και κάθε άλλης μορφής διαμαρτυρίας, καθώς τίθενται κάτω από τον απόλυτο έλεγχο της κυβέρνησης και της αστυνομίας. Ο λόγος για δύο περισσότερα της τελευταίες μέρες, του εξαιρετικά δημοφιλούς στατιρικού παρουσιαστή Μπασέμ Γιούσεφ και του πρωταθλητή στο κουνγκ φου Μοχάμεντ Γιούσεφ.

Βροχή μηνύσεων

Στις 29 Οχτώβρη ανακοινώθηκε ότι ο Γενικός Εισαγγελέας της Αιγύπτου δέταξε την διεξογώνη έρευνας για μία από τις μηνύσεις που κατατέθηκαν εναντίον του Μπασέμ Γιούσεφ μετά το πρόγραμμα που παρουσίασε για πρώτη φορά ύστερα από την τετράμηνη διακοπή που ακολούθησε την ανατροπή Μόρσι. Στόχος της σάτιράς του ήταν από τη μια ο Μόρσι και η Μουσουλμανική Αδελφότητα και από την άλλη ο φανατικός οπαδός του στρατηγού Σίσι και η ενορχηστρωμένη εκστρατεία ηρωοποίησή του, όχι όμως προσωπικά ο ίδιος ο Σίσι. Σε μια σκηνή, για παράδειγμα, διακωμώδησε τους οπαδούς του Σίσι ότι τον «έχουν μετατρέψει σε Φαραώ με την τυφλή υποστήριξή τους» και σε μια άλλη σκηνή σχολίασε ότι «ο Σίσι έχει μετατραπεί σε σοκολάτα», αναφερόμενος σε σοκολάτες που έχουν κυκλοφορήσει πρόσφατα με το πρόσωπο του Σίσι στο περιτύλιγμα.

Στο τέλος της εκπομπής, παίρνοντας σοβαρό ύφος δήλωσε: «Δεν είμαι με τους ισλαμιστές, που μας επιτέθηκαν, μας κήρυξαν αποστάτες και κάλεσαν δημόσια για τη φυλάκισή μας. Την ίδια στιγμή, δεν είμαι με την υποκρισία, τη θεοποίηση ανθρώπων και τη δημιουργία Φαραώ. Φοβάμαι ότι ο φασισμός στο όνομα της θρησκείας θα αντικατασταθεί από το φασισμό στο όνομα του εθνικισμού».

Για το «έγκλημα» που διέπραξε κατηγορείται ότι διαταράσσει την ειρήνη, βλάπτει το δημόσιο συμφέρον, προκαλεί χάος, σπείρει το δίχασμο, απειλεί την κοινωνική ασφάλεια και γελοιοποιεί τον αιγυπτιακό λαό, τις ένοπλες δυνάμεις και τα εθνικά σύμβολα.

Ο Μπασέμ Γιούσεφ υπήρξε πολεμικός της πολιτικής του Μοχάμεντ Μόρσι και της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, γεγονός που τον οδήγησε στο γραφείο του εισαγγελέα με την κατηγορία της προσβολής του προ-

■ Αίγυπτος

Ιερή αγελάδα η στρατιωτική χούντα

δρου της χώρας, η οποία τελικά κατέπεσε. Αρχικά τάχθηκε υπέρ του στρατού που ανέτρεψε τον Μόρσι, δεν δίστασε όμως να εκφράσει την «ανησυχία του για τη βίαιη και εκτεταμένη καταστολή των οπαδών του» όταν σύσσωμη σχεδόν η αποκαλούμενη κοσμική, φιλελεύθερη, μη ισλαμική αντιπολίτευση χειροκροτούσε τους σφραγίες.

Μαύρο πρόβατο

Ο πρωταθλητής του κουνγκ φου Μοχάμεντ Γιούσεφ τιμωρήθηκε από την εθνική ομοσπονδία του αγωνίσματος με αποκλεισμό από το διεθνές τουρνουά που θα γίνει στις 27 Νοέμβρη στην Κουάλα Λουμπούρ της Μαλαισίας και κινδυνεύει να απαγορευτεί για πάντα η συμμετοχή του σε αγώνες. Επίσης του αφαιρέθηκε το χρυσό μετάλλιο που κέρδισε στο παγκόσμιο πρωταθλήμα του κουνγκ φου που πραγματοποιήθηκε την περασμένη βδομάδα στη Ρωσία.

Το «έγκλημα» που διέπραξε είναι ότι εμφανίστηκε στην τελετή απονομής των μεταλλίων φορώντας ένα μπλουζάκι με την εικόνα της ανοιχτής παλάμης με τα τέσσερα δάχτυλα, σύμβολο της καθιστικής διαμαρτυρίας των οπαδών του Μόρσι που πνήγηκε στο αίμα τον περασμένο Αύγουστο. Σε φωτογραφία που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Αλ - Αχράμ, ο πρωταθλητής δείχνει με το δεξί χέρι το χρυσό μετάλλιο και έχει το αριστερό υψωμένο σε γροθιά.

Βιομηχανία δικών

Παράλληλα, βρίσκεται σε εξέλιξη μια σειρά δικών, τουλάχιστον δέκα μέχρι στιγμής, σε βάρος ηγετικών και άλλων στελεχών της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, που κατηγορούνται για «υποκίνηση βίας και τρομοκρατία» και κινδυνεύουν να καταδικαστούν ακόμη και σε θανατική ποινή. Από δικηγόρους που εκπροσωπούν οργανώσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα υπολογίζεται ότι θα δικαστούν περίπου 200 ηγέτες της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, ότι έχουν συλληφθεί 2.000 περίπου υψηλά και μεσαία στελέχη και ότι κρατούνται και ανακρίνονται 6.000 περίπου μέλη και οπαδοί προκειμένου να συγκεντρωθεί υλικό που θα χρησιμοποιηθεί εναντίον της ηγεσίας.

Η δίκη του ανώτατου ηγέτη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας Μοχάμεντ Μπαντί, του 85χρονου προκατόχου του Μαχντί Ακέφ και των δύο αναπληρωτών του Καΐρου Αλ Σατέρ και Ρασάντ αλ Μπαγιούμι ξεκίνησε τον περασμένο Αύγουστο. Και οι τέσσερις κατηγορούνται ότι υποκίνησαν τις συγκρούσεις που έξπτασαν στις 30 Ιουνίου, όταν ομάδες διαδηλωτών επιχείρησαν να εισβαλλουν στα κεντρικά γραφεία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, κατά τις οποίες έχα-

σαν τη ζωή τους 9 άνθρωποι. Μαζί τους δικάζονται 31 ακόμη στελέχη που κατηγορούνται για συμμετοχή στη βία. Κατά τη δεύτερη συνεδρίαση του δικαστηρίου που είχε οριστεί για τις 29 Οχτώβρη, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι και οι τρεις δικαστές του σώματος παραιτούνται «για λόγους συνειδησης», χωρίς να εξηγήσει τους λόγους, οι οποίοι, όπως φαίνεται, έχουν σχέση με τις διαδικασίες της δίκης. Οπως έγινε γνωστό από συνηγόρους των κατηγορούμενων, οι δικαστές είχαν ζητήσει από το υπουργείο Εσωτερικών τη μεταφορά των κατηγορούμενων στο δικαστήριο (ήταν απόντες κατά την πρώτη συνεδρίαση του Αύγουστο), όμως την παραμονή της δίκης ενημερώθηκαν ότι ήταν αδύνατη η μεταφορά και η παρουσία των κατηγορούμενων στο δικαστήριο για «λόγους ασφαλείας». Επίσης, οι δικαστές είχαν δεχτεί πιέσεις για να δεχτούν να μεταφερθεί η δίκη στη φυλακή Τόρα του Καΐρου, όπου κρατούνται οι κατηγορούμενοι και δεν θα μπορούσαν να πλησιάσουν διαδηλωτές. Οι δικαστές αρνήθηκαν, όμως οι πέτσεις συνεχίζονταν, και προτίμησαν να παραιτηθούν από τη δίκη-φράσα.

Η δίκη του Μόρσι και 14 ακόμη στελεχών της Αδελφότητας αρχίζει στις 4 Νοέμβρη. Ο Μόρσι, που κρατείται από τις 3 Ιούλη στην απομόνωση σε μυστική φυλακή, χωρίς πρόσβαση σε δικηγόρο, κατηγορείται ότι υποκίνησε τους οπαδούς του να επιπεθούν σε διοργάνωση την πρώτη συνεδρίαση του Αύγουστο, όμως την παραμονή της δίκης ενημερώθηκε ότι η εξέγερση και ο δημοκρατικός διακηρύξεις έφεραν μόνο αστάθεια, εξασθένιση της οικονομίας και ανίκανους πολιτικούς ηγέτες, ότι είναι καιρός η Αίγυπτος να γυρίσει πίσω, σ' αυτό που γνωρίζει.

■ Βραζιλία

Συνεχίζεται η κοινωνική αναταραχή

Ακρτες παραμένουν μέχρι τώρα οι προσπάθειες της βραζιλιανής κυβέρνησης να κατευνάσει τη λαϊκή οργή που προκαλούν οι πολυδάπτηνες αθλητικές εγκαταστάσεις που κατασκευάζονται για τη διοργάνωση του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου τον ερχόμενο Ιούνι. Οι διαδηλώσεις που ξεκίνησαν τον περασμένο Ιούνι, όταν περισσότερο από ένα εκατομμύριο άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους διαδηλώνοντας ενάντια στην αύξηση των εισιτηρίων στις μεταφορές, στην υποχρηματοδότηση των κοινωνικών υπηρεσιών και στη διαφθορά, συνεχίζονται. Με μικρότερη καταλήγοντας όμως συνήθηση σε συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής.

Την Κυριακή 27 Οκτώβρη, το φυτίλι άναψε η δολοφονία ενός 17χρονου στο Σάο Πάολο από αιστυνομικό, μετά από δήθεν τυχαία εκπυρσοκρότηση του όπλου του. Αμέσως εκατοντάδες νέοι βγήκαν στους δρόμους και έσπασαν σφραγίδες συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής.

Η εικονική προσπάθεια της κοινωνικής ηγεμίας, που προσπαθεί να υποστηρίξουν την υποψηφιότητα Σίσι. Επιχειρηματίες χρηματοδοτούν την προσπάθεια, τα κρατικά μίντια την πρωθυπουργία την αξιωματικούς της κρατικής Ασφαλείας παροτρύνουν τους πολίτες να πάρουν μέρος στην καμπάνια... Η ομάδα καυχείται ότι διαθέτει 73 γραφεία και 7.000 μέλη για τη συλλογή υπογραφών. Λέγεται ότι στηρίζεται μόνο σε δωρεές από ιδ

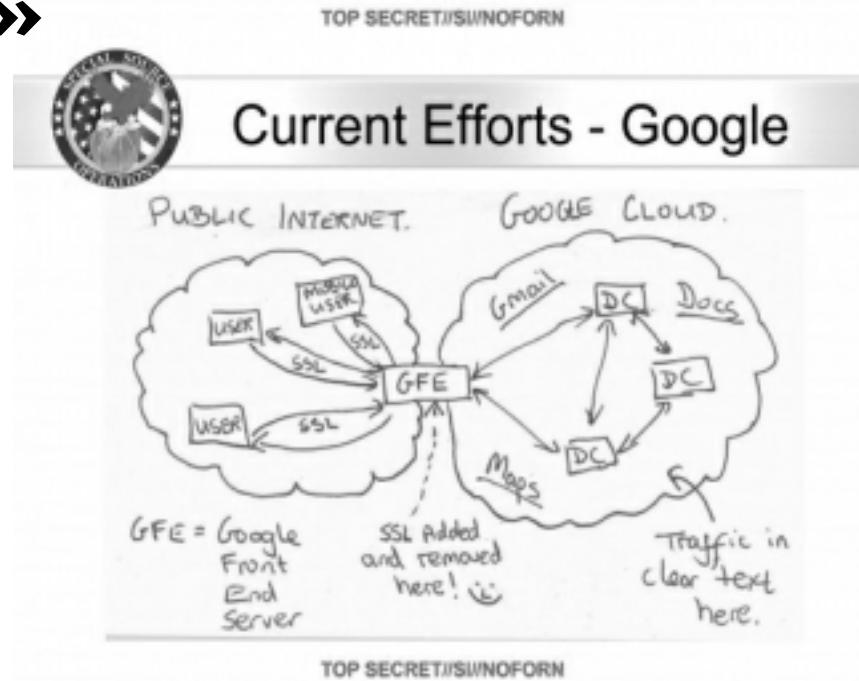
Στο σπίτι των «μεγάλων αδελφών»

«Οι λειτουργίες της εθνικής ασφάλειας, γενικά, έχουν ένα σκοπό και αυτός είναι να εξασφαλίζουν ότι ο αμερικανικός λαός είναι ασφαλής και ότι εγώ λαμβάνω σωστές αποφάσεις. Είμαι ο τελικός χρήστης όλων των πληροφοριών που αυτές συλλέγουν. Ομως εμπλέκονται σε ένα ολόκληρο εύρος θεμάτων. Εμείς δίνουμε σε αυτές την πολιτική κατεύθυνση. Ομως αυτό που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια είναι ότι οι ικανότητές τους συνεχίζουν να αναπτύσσονται και να επεκτείνονται και γι' αυτό το λόγο ξεκινώντας μία αναθεώρηση για να εξασφαλίσω ότι αυτό που είναι ικανές να κάνουν δεν σημαίνει απαραίτητα αυτό που θα έπρεπε να κάνουν». Ετοι απόντησε ο Ομπάμα σε ερώτηση δημοσιογράφου σχετική με τις αποκαλύψεις εκτεταμένης κατασκοπίας και υποκλοπών από την αμερικανική Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας (την περίφημη NSA), που έχει προκαλέσει παγκόσμιο θύρυβο από τον περασμένο Ιούνιο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που διέρευσαν από πρώην καλοπληρωμένο τεχνικό της (ο οποίος είχε δουλέψει και για την CIA), τον Εντουαρντ Σνόουντεν, η NSA για χρόνια υπέκλεπτε εκατομμύρια συνδιαλέξεις «για το καλό της χώρας», φυσικά όχι μόνο στο εξωτερικό αλλά και στο εσωτερικό! Οπως αποκάλυψε τη Washington Post τον περασμένο Ιούνιο, η NSA μαζί με το FBI υπέκλεπταν τους servers των εννέα μεγαλύτερων εταιριών παροχής υπηρεσιών διαδικτύου: Microsoft, Yahoo, Google, Facebook, PalTalk, AOL, Skype, YouTube και Apple. Σε πρόσφατο άρθρο της (21/10/13), η γολλική Monde συμπλήρωνε ότι μεταξύ 8 Φλεβάρη και 8 Μάρτη του 2013 η NSA συγκέντρωσε 124.8 δισεκατομμύρια τηλεφωνικά δεδομένα και 97.1 δισεκατομμύρια δεδομένα από υπολογιστές!

Μεταξύ αυτών που παρακολουθούνται ήταν και 35 ηγέτες ανά τον κόσμο, με πρώτο όνομα αυτό της Μέρκελ, το κινητό της οποίας φέρεται να παρακολουθούνταν (σύμφωνα με το Spiegel) από το 2002! Με αφοπλιστική ειλικρίνεια ο διευθυντής της αμερικανικής Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, Τζέιμς Κλάπτερ, καταθέτοντας ενώπιον επιτροπής του αμερικανικού Κογκρέσου, υποστήριξε ότι οι ξένοι ηγέτες παρακολουθούνταν για να εξακριβωθεί «αν αυτά που λένε είναι σε συμφωνία με αυτά που προγραμματίζουν», ενώ σε ερώτηση αν και οι σύμμαχοι των ΗΠΑ κατασκοπεύουν αμερικανούς αξιωματούχους, απάντησε «απολύτως»!

Στο τελευταίο, βέβαια, δεν έχει άδικο, καθώς δεν είναι μόνο η αμερικανική NSA που διεκδικεί τα σκήπτρα του παγκόσμιου ρουφίδιου. Σύμφωνα με παλαιότερο δημοσίευμα του βρετανικού Guardian (7/6/13), ήταν και η βρετανική GCHQ (Government Communications Headquarters – Αρχηγείο Κυβερνητικών Επικοινωνιών) που επίσης συνέλεγε κρυφά πληροφορίες από τις ίδιες εταιρίες παροχής υπηρεσιών διαδικτύου. Σύμφωνα με τον Guardian, η GCHQ μάζευε υλικό από τα προσωπικά email, φωτογραφίες και βίντεο που αναρτούνταν στο διαδίκτυο μέσω του προγράμματος PRISM, το οποίο είχε φτιαχτεί από τους

τεχνικούς της NSA.

Την περασμένη Τετάρτη, η Washington Post αποκάλυψε ότι NSA και GCHQ έκαναν υποκλοπές μέσω των οπτικών ινών που μεταφέρουν πληροφορίες μεταξύ των κέντρων δεδομένων της Google και της Yahoo. Η αμερικανική εφημερίδα δημοσίευσε μάλιστα και χειρόγραφο σκίτσο (βλ. φωτογραφία) που δείχνει το σημείο όπου γίνεται η υποκλοπή μεταξύ του δημόσιου Internet και του υπολογιστικού νέφους της Google. Η Monde είχε αποκαλύψει ότι η αντιστοιχη γαλλική υπηρεσία (το Γενικό Διευθυντήριο Εξωτερικής Ασφαλείας – DGSE) συνέλεγε δεδομένα από εκατομμύρια τηλεφωνικές συνδιαλέξεις, καταγράφοντας ονόματα καλούντων και κληθέντων, ημερομηνίες, χρονική διάρκεια και μεγέθη μηνυμάτων.

Σαν κερασάκι στην τούρτα των υποκλοπών ήρθαν τα... αρκουδάκια του Πούτιν! Σύμφωνα με δύο ιταλικές εφημερίδες, τα στικάκια και τα ειδικά καλώδια για τη σύνδεση των κινητών με τους φορητούς υπολογιστές που δόθηκαν ως δώρα στην τελευταία σύνοδο του G20 στην Πετρούπολη (το πάλαι ποτέ Λένινγκραντ), μαζί με ημερολόγια και λουτρινά αρκουδάκια, έκριναν «κοριού» που μπορούσαν να υποκλέψουν δεδομένα από κινητά τηλέφωνα και λάπτοπ. Τζάμπτα υπηρέτησε τόσα χρόνια στην KGB ο νέος τσάρος του Κρεμλίνου;

Πριν πολλά-πολλά χρόνια, ο Τζόρτζ Οργουελ έγραψε το κατάπτυστο έργο του «1984», περιγράφοντας υποτίθεται τη «οσοιαλιστική ολοκληρωτική κοινωνία» του μέλλοντος, όπου το κόμμα (ο «μεγάλος αδελφός») ελέγχει τα πάντα. Χρόνια μετά, το 1997, σε αποχαρακτηρισμένο έγγραφο του βρετανικού Foreign Office, αποκαλύφτηκε ότι ο «αναρχικός» Οργουελ ένα χρόνο πριν πεθάνει (το 1950) έδωσε στη βρετανική κυβέρνηση λίστα με δεκάδες ονόματα κομμουνιστών, αποκαλύπτοντας το ποιόν του ως αντικομμουνιστή πρακτορίσκου. Ο «μεγάλος αδελφός» έμελλε να υλοποιηθεί από τα αστικά «δημοκρατικά» κράτη, όχι μόνο μέσω των υποκλοπών, αλλά και του ελέγχου των συνειδήσεων μέσω των ΜΜΕ, που αποδεικνύονται βασικός πυλώνας της κυριαρχίας της αστικής ιδεολογίας στις μέρες μας.

Το όριο των υποκλοπών και των πα-

ρακολουθήσεων δεν μας εκπλήσσει. Σένα κόσμο που σπαράσσεται από ανταγωνιστικές αντιθέσεις (όχι μόνο μεταξύ καπιταλιστών και προλετάριων, αλλά και μεταξύ κρατών, κυβερνήσεων και αστικών τάξεων των ιμπεριαλιστικών αλλά και των εξαρτημένων χωρών) όλα αυτά είναι απολύτως φυσιολογικά. Μέσω αυτών των πληροφοριών επιχειρείται όχι μόνο να καταστολούν αντικαθεστωτικά κινήματα, αλλά και να κερδηθούν πόντοι στο λυσσαλέο αγώνα για παγκόσμια κυριαρχία πρώτα απ' όλα μεταξύ των ισχυρών της Γης, που δεν διστάζουν μπροστά σε κανένα έγκλημα προκειμένου να εξασφαλίσουν αυτή την κυριαρχία.

■ Λιβύη

Αυτόνομη κυβέρνηση στην Κυρηναϊκή

Δεν είναι η πρώτη φορά που ντόπιοι φύλαρχοι και μιλίτσες εκφράζουν την πρόθεσή τους να αυτονομηθεί το πλούσιο σε πετρέλαιο ανατολικό τμήμα της Λιβύης, επινομαζόμενο και Κυρηναϊκή. Αυτή τη φορά, όμως, πήγαν ένα βήμα παραπέρα ανακοινώνοντας το σχηματισμό προσωρινής κυβέρνησης, με υπουργικά χαρτοφυλάκια για όλους τους τομείς διοικητικής, εκτός από αυτούς της Αμυνας και των Εξωτερικών. Παράλληλα, ανακοίνωσαν την ιδρυση αυτόνομου κράτους στην περιοχή η οποία ονομάζεται Κυρηναϊκή ή Μπάρκα. Η νέα κυβέρνηση είναι αυτή που αναλαμβάνει να διαχειρίζεται την κρατική βιομηχανία εξόρυξης πετρελαίου και να χρησιμοποιεί εξ ολοκλήρου τα κέρη, τα οποία θα επενδύει όπου αυτή κρίνει σκόπιμο, χωρίς να λογοδοτεί στην επίσημη κυβέρνηση που εδρεύει στην πρωτεύουσα Τρίπολη.

Να σημειωθεί ότι η ανατολική Λιβύη διαθέτει το 60% των αποθεμάτων της χώρας σε πετρέλαιο και περιλαμβάνει κάποιες από τις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, μεταξύ των οποίων η Βεγγάζη και το Τομπρούκ. Δεν είναι ξεκάθαρο το μέγεθος της υποστήριξης που αφού δει θέτει στρατό

Ο ταν συνταξιούχος ισραηλινός ταξίαρχος και ερευνητής του Κέντρου Εθνικών Σπουδών Ασφαλείας παραδέχεται ότι η συνεργασία των ασφαλιτών του Ισραήλ με τους μπάτους του Αμπάτις βρίσκεται στο καλύτερο επίπεδο εδώ και χρόνια, εγκωμιάζοντας τις πταλαιστικές δυνάμεις ασφαλείας για τον επιταγγελματισμό τους, τότε ποια απόδειξη χρειάζεται κανένας για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο πρόεδρος της Πταλαιστικής Αρχής Μοχαΐύντ Αμπάτις δε διαφέρει και πολύ από τον νορβηγό κατοχικό πρωθυπουργό Βίντκουν Κουίσλινγκ, το όνομα του οποίου έχει ταυτιστεί με την προδοσία και τη δουλοπρέπεια απέναντι στον κατακτητή.

Ο τίτλος του άρθρου της ακροδεξιάς ισραηλινής εφημερίδας Γεντιότ Αχρονότ που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της (<http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4446205,00.html>), την περασμένη Κυριακή, δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνίες: «Ειδικοί: Η ισραηλινοπταλαιστική συνεργασία σε ζητήματα ασφαλείας πιο δυνατή από ποτέ».

Η πρόκληση γίνεται ακόμα μεγαλύτερη όταν οι Σιωνιστές ενεργούν ως στην την προσελίδα της Δυτική Οχη ήταν κατά 70% μέσα στο 2013, υπό τις απειλές των όπλων του ισραηλινού στρατού. Ο τελευταίος την περασμένη βδομάδα άνοιξε πυρ εναντίον διαδηλωτών που πέταξαν μολότοφ σε λεωφορείο που μετέφερε εποικίους κοντά στην Βηθλέεμ, τραυματίζοντας ένα 17χρονο στην πλάτη.

Την ίδια στιγμή, η βόρεια Γάζα βομβαρδίζοταν από τους Σιωνιστές, οι οποίοι δικαιολόγησαν την επίθεσή τους ως απάντηση στις επιθέσεις με ρουκέτες που δέχτηκαν τις τελευταίες μέρες από την Πταλαιστική Αντίσταση.

Μετά απ' αυτά μόνο ως καπνό παραλλαγής μπορεί να θεωρήσει κανένας την απελευθέρωση 26 βαρυτοποιητών πταλαιστινών φυλακισμένων (19 από τους οποίους ήταν μελη της Φατάχ), που έγι

ΣΤΟ ίδιο έργο θεατές

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της ελληνικής κοινωνίας; Η Κοινωνική Ασφάλιση. Το είπε ο Στουρνάρας, με το δικό του, στυγνό τεχνοκρατικό τρόπο. Η Ασφάλιση τρώει πόρους και γι' αυτό πρέπει απ' αυτή να εξοικονομηθεί το «δημοσιονομικό κενό», σε όποιο ύψος συμφωνηθεί αυτό με την τρόικα. Οχι μόνο για το 2014, αλλά και για τα επόμενα (πολλά) χρόνια.

Οι συζητήσεις έχουν ήδη φουντώσει, βοηθούντων και των παπαγάλων των ΜΜΕ, που προετοιμάζουν -όπως πάντοτε- το έδαφος. Ποιους θα θίξει; Πόσο θα τους θίξει; Και πάει λέγοντας.

Η Κοινωνική Ασφάλιση είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς δε θα έπρεπε να είναι η συνδικαλιστική τακτική της εργατικής τάξης.

Ολοι γνωρίζουν πως στην περίπτωσή τους ισχύει η λαϊκή παροιμία «αυτοί που μας χρώσταγαν μας παίρνουν και το βόδι». Λεπλάτποσαν τα αποθεματικά των Ταμείων επί δεκαετίες. Εξακολουθούν να λεπλατούν κάθε πόρο που μπαίνει στη μπάντα για να πληρωθούν συντάξεις και ασφαλιστικές παροχές. Τελευταία μεγάλη επιδρομή, με χαρακτήρα πλάτσικου, το περιβότο PSI, που εξανέμισε τα τελευταία αποθεματικά που είχαν μείνει στα Ταμεία, χωρίς για τις απώλειες να προβλεψεί κάποια ανακεφαλαιοποίηση, όπως έγινε με τις τράπεζες.

Από το 1990 έχουμε ζήσει πέντε μεγάλες-γενικές αντιασφαλιστικές ανατροπές και πολλές επιμέρους. Νόμος Σουφλιά, νόμος Σιούφα, νόμος Ρέππα, νόμος Πετραλιά, νόμοι Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου. Η πορεία από τη μεριά του καπιταλιστικού συστήματος είναι μονίμως επιθετική. Κόβουν συντάξεις, κόβουν ασφαλιστικές παροχές, δεν σταματούν, ούτε πρόκειται να σταματήσουν.

Ποια είναι η απάντηση της εργατικής τάξης; Μία φοβισμένη άμυνα, μια συνεχής μάχη οπισθοφυλακών, ένα συνεχές παζάρι από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία («σας δίνουμε αυτά, μην μας πάρετε κι άλλα»), που ενθαρρύνει τον ξεσαλωμένο ταξικό αντίπαλο να αναζητά από την Κοινωνική Ασφάλιση όσα του λείπουν για να κλείσει τους επίσιους κρατικούς προϋπολογισμούς του.

Η εργατική τάξη συμπεριφέρεται ενοχικά. Λες και έκλεψε κάτι. Λες και η Ασφάλιση είναι κάποια χάρη που της κάνει το σύστημα. Λες και δεν είναι οι εργάτες οι αποκλειστικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου, τον οποίο αρπάζουν τα παράστα της κεφαλαιοκρατίας. Λες και δεν έχουν χρυσοπληρώσει με τις εισφορές τους τα ασφαλιστικά ταμεία.

Οσο θ' ακολουθείται αυτή η τακτική, η Κοινωνική Ασφάλιση θα εξακολουθήσει να αποψιλώνεται. Η πιωτική πορεία θα σταματήσει όταν η εργατική τάξη περάσει στην αντεπίθεση και διεκδικήσει την Ασφάλιση ως ελάχιστο δικαίωμά της.

■ Η εικόνα που κρύφτηκε

Ευτυχώς υπάρχει και το διαδίκτυο και πληροφορήθηκαν όσοι ψάχνουν λόγω τα πράγματα, ότι οι μαθητές και οι μαθήτριες της Ιερισού παρήλασαν και στις 28 Οκτωβρη με μαύρα περιβραχιόνια, φορώντας τα γνωστά μπλουζάκια με το «SOS Χαλκιδική» και με υψηλές γραφιθίες. Γιατί τα κυριαρχα ΜΜΕ (έντυπα και ηλεκτρονικά) έσβησαν αυτή τη συμβολική πράξη αντίστασης, την ίδια ώρα που ασχολήθηκαν κατά κόρον με τα μίνι των μαθητριών και την αμφιέστη των δασκάλων, καθώς και με διάφορες άλλες απήθανες, κουτσομπολίστικες λεπτομέρειες.

■ Πρόστιμα και μη πρόστιμα

Όπως κάθε μήνα, ο ΕΦΕΤ ανακοίνωσε με καμάρι ότι το Σεπτέμβρη επέβαλε σε 21 επιχειρήσεις τροφίμων πρόστιμα συνολικού ύψους 94.000 ευρώ. Δεν έχουμε κανένα στοιχείο για ν' αμφισβήτησουμε τα συγκεκριμένα πρόστιμα, ούτε διαφωνήσουμε επειδή επιβάλλονται πρόστιμα 2.000 ευρώ σε τυροκομεία στα Τρίκαλα και τη Δωδώνη και σε μελισσοκομείο στην Πύλη Τρικάλων. Άν οι ελεγκτές βρήκαν αλλοιωμένα τρόφιμα ή συνδήκες βρόμας, καλά έκαναν και επέβαλαν πρόστιμα. Μ' εκείνα τα πρόστιμα στους εισαγωγείς, μεγαλεμπόρους, μεταποιητές προϊόντων κρέατος, που έσπρωξαν στην ελληνική αγορά εκατοντάδες τόνους αλογίσου κρέατος, συχνά μολυσμένου κιόλας με την τοξική φαινυλοβιούταζην, τι γίνεται; Πέρασε πάνω από μισός χρόνου από τότε που αποκαλύφθηκε το σκάνδαλο, τα ονόματα των εταιριών είναι γνωστά, αλλά πρόστιμα δεν έχουν επιβληθεί. Μήπως έχει κάτι να πει επ' αυτού ο ΔΗΜΑΡίτης πρόεδρος του ΕΦΕΤ I. Τσιάλτας; Και οι εισαγγελείς τι κάνουν; Γιατί δεν επεμβαίνουν; Δεν γνωρίζουν τίποτα για το σκάνδαλο; Δεν γνωρίζουν ότι κάποια από τα λαμόγια τάζιαν με αλογίσιο κρέας φοιτητές, νήπια, ασθενείς νοσοκομείων, έχοντας συμβάσεις με κρατικούς φορείς;

■ Ανατριχίδα

Μνήμες της μοναρχοφασιστικής περιόδου, τότε που όλα τα πλάκωνε η φοβέρα, τότε που κινδύνευες να βρεθείς σε κάποιο ξερονήσι αν δεν αποκρύψεσες «τον κομμουνισμόν και τας παραφυάδας αυτού», επαναφέρουν οι δηλώσεις της εκπροσώπου Τύπου της ΝΔ Ανασ-Μισέλ Ασημακούλου για την υποψηφιότητα Τσίπρα για την προεδρία της Κομισιόν. Ετοιμαζόμενος να εξηγείται γιατί η εν λόγω κυρία, με τις ανύπαρκτες ικανότητες, τοποθετήθηκε από τον Σαμαρά στη συγκεκριμένο πόστο. Δεν νομίζουμε ότι διαβρισκόταν σοβαρός δεξιός της σημερινής περιόδου να κατηγορήσει τον ΣΥΡΙΖΑ ότι συνεργάζεται με κόμματα που έχουν «αριστερές προσεγγίσεις στο ζήτημα της μετανάστευσης» (sic!), που μιλούν για «μάχη ενάντια στον ιμπεριαλισμό, την νεοαποκρατία και την δύναμη των Πολυεθνικών Εταιριών» ή για «διάλυση του ΝΑΤΟ, γενικό αφοπλισμό και κατάργηση των στρατιωτικών βάσεων εντός ΕΕ».

Το γεγονός ότι η μαντάμ Ανασ-Μισέλ επιμένει σ' αυτές τις δηλώσεις δείχνει ότι δεν

πρόκειται για δική της πρωτοβουλία, αλλά για γραμμή που έρχεται από τον Σαμαρά, ο οποίος ξεπερνά σε χυδαίο αντικομμουνισμό τον πολιτικό του μέντορα Ε. Αθέρωφ-Τοσίτσα.

■ Κωλοτούμπες

«Θέτουμε ως στόχο το "φρένο" στις μειώσεις των συντάξεων, κύριων και επικουρικών και, βεβαίως, ανάλογα με την πορεία της οικονομίας, τη σταδιακή αποκατάστασή τους με βάση τους ρυθμούς ανάκαμψης της οικονομίας ξεκινώντας πρώτα απ' όλα από τους πιο αδύναμους, δηλαδή από την αύξηση της κατώτερης σύνταξης» (Αλ. Τσίπρας, συνέδριο ΠΟΣΕ ΙΚΑ, 23.10.2013).

«Το μεγάλο έγκλημα δεν είναι οι μισθοί και οι συντάξεις -που δια προστατεύεται, όταν κάποιοι στο εσωτερικό του δρουν ενάντια στις συλλογικές αποφάσεις. Δεν είναι αυτό το δέμα. Το δέμα είναι πως χρόνια τώρα ο Κουβέλης και η παρέα του φοράν το φερετζέ της «απεριόριστης δημοκρατίας», σύμφωνα με την οποία η λέξη «διαγραφή» γι' αυτούς δεν υφίσταται.

Φυσικά, κάθε κόμμα έχει το δικαίωμα να αυτοπροστατεύεται, όταν κάποιοι στο εσωτερικό του δρουν ενάντια στις συλλογικές αποφάσεις. Δεν είναι αυτό το δέμα. Το δέμα είναι πως χρόνια τώρα ο Κουβέλης και η παρέα του φοράν το φερετζέ της «απεριόριστης δημοκρατίας», σύμφωνα με την οποία η λέξη «διαγραφή» γι' αυτούς δεν υφίσταται.

■ Χωρίς αρχές

Είναι λυπηρό να διαβάζεις τοποθέτηση της Τασίας Χριστοδουλοπούλου υπέρ της τροπολογίας που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ [μαζί με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ], στην οποία χαρακτηρίζεται «τουλάχιστον αφελές» το να επαναφέρει κανείς «την επιχειρηματολογία που είχαμε εναντίον της έκτακτης νομοδεσίας του 2001». Γιατί η Τ. Χριστοδουλοπούλου, ως δικηγόρος,

■ 17 χρόνια

Σήμερα η «Κόντρα» συμπληρώνει 17 χρόνια ζωής και μπαίνει στο 18ο. Στη δάρκεια αυτών των 17 χρόνων πολλά άλλαξαν, αλλά δεν άλλαξε η μαχητικότητα της εφημερίδας μας και η προσπάθεια να είναι πάντοτε αποκαλυπτική και διεισδυτική.

Με την περία αυτών των 17 χρόνων και τους συχρούς δεδουλών που έχουμε αναπτύξει με τους αναγνώστες μας, δικαιούμαστε να υποσχεδούμε -χωρίς τον κίνδυνο αυτό να εκληφθεί ως κουδένα του αέρα- ότι δια συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο. Με τη βοήδειά σας, που πάντα ήταν απραίτη για την επιβίωση της «Κ» οικονομικά και για να μπορεί να εκπληρώνει τη δημοσιογραφική της αποστολή.

πήρε μέρος στις μεγάλες πολιτικές δίκες και υπέβαλε ενστάσεις εναντίον αυτής της έκτακτης τρομο-νομοδεσίας. Και μάλιστα, όχι μόνο εναντίον του 187Α («τρομοκρατία»), που προστέθηκε αργότερα, αλλά εναντίον και του 187 («εγκληματική οργάνωση»), που ήταν ο πυρήνας του τρομο-νόμου του 2001. Δεν ξέρουμε αν ισχύει αυτό που γράφτηκε, ότι και μέλη του «Δικτύου» στον ΣΥΡΙΖΑ συντάχθηκαν με την ίδια άποψη. Ξέρουμε, όμως, ότι από πλευράς «Δικτύου» δεν εκδόθηκε καμιά ανακοίνωση διαμαρτυρίας ή διαφοροποίησης. Κι αυτή η σιωπή είναι εύγλωττη.

«Δεν κάνουμε εδώ σεμινάρια νομικών, είμαστε πολιτικό όργανο που αποφασίζει πολιτικές» ήταν το τελικό επιχείρημα της Τ. Χριστοδουλοπούλου! Δηλαδή, η αντίσταση στους τρομονόμους είναι νομικό και όχι πολιτικό ζήτημα; Κι αν το παραβλέψουμε αυτό, τι σημαίνει «κάνω πολιτική»; Οτι δεν έχω αρχές, αλλά καθοδηγούμαι μόνο από την πολιτική σκοπιμότητα της συγκυρίας; Τέοις απόφεις μόνο από τον Κύρκο τις έχουμε ακούσει στο παρελθόν;

ΥΓ1: Το επιχείρημα ότι ψηφίζοντας «παρών» ο ΣΥΡΙΖΑ θα εμφανίζοταν ως υπερασπιστής της Χρυσής Αυγής δεν αντέχει επιεικώς σε κριτική. Τόλμησε κανένας να χαρακτηρίσει υπερασπιστή της ΧΑ τον Περισσό; Το γεγονός ότι υπερψηφίζοντας αυτή την τροπολογία ο ΣΥΡΙΖΑ έδωσε θετική ψήφο στη δεωρία των «δύο άκρων» πέρασε από το μιαλό κανενός ή καμίας;

ΥΓ2: Τουλάχιστον ο Λαφαζάνης δήλωσε ότι ψήφισε την τροπολογία για να μη δώσει «την ευκαιρία στο ΠΑΣΟΚ και το μνημονιακό μπλοκ, ιδιαίτερα σε τούτη την κρίσιμη φάση, να αξιοποιήσει τη διαφωνία μου για να παίξει βρόμικα παιχνίδια εις βάρος του ΣΥΡΙΖΑ». Οχι πως αυτό τον δέτει υπεράνω κριτικής, αλλά τουλάχιστον δεν υπερασπίστηκε την τροπολογία. Ούτε δήλωσε, όπως η Τ. Χριστοδουλοπούλου, πως «ούτε το εργατικό κίνημα ούτε η Αριστερά πουλάει προστασία τη νύχτα, ούτε σκοτώνει, ούτε εκπαιδεύει τάγματα εφόδου, ούτε διατηρεί βαρύ οπλισμό, για να κάνουμε τέτοιες απλουστεύσεις» [υπερασπίστηκε τον τρομονόμο, κοντολογίγις].

■ Αστικές συνήθειες

Αλήθεια, πώς χαρακτηρίζουν στον ΣΥΡΙΖΑ το γεγονός ότι από την κομματική εφημερίδα επιστρεπτεύτηκαν «κύκλοι» του κόμματος προκειμένου να αποδοκιμάσουν όχι κάποιον πολιτικό αντίπαλο, αλλά προθεβλημένο ηγετικό στέλεχος; Αναφερόμαστε στην «Αυγή» που επικαλέστηκε «κύκλους του ΣΥΡΙΖΑ» (δηλαδή κάποιους ανώνυμους και όχι κάποιο κομματικό όργανο) οι οποίοι «έλεγαν ότι το ιστορικό στέλεχος της Αριστεράς (σ.σ. ο Γλέζος) δεν έχει εξηγήσει τη σάστη του» [την αποχή από την ψηφοφορία για την περιβόητη τροπολογία για τη διακοπή της επιχορήγησης πολιτικών κομμάτων που κατηγορούνται για παραβίαση των τρομονόμων].

Εκτός από αήδεις, όμως, οι «κύκλοι» (λέγεται Τσίρα και συντροφία) αποδείχτηκαν και μικρόνοις. Τι περίμεναν, ότι ο Γλέζος, που έχει στο κέντρο τον εαυτό του και κανέναν άλλο, δια κατάπινε αμάστητη τη χοντρή μπορχή; Τους απάντησε με μια σκληρή δήλωση, στην οποία μιλούσε για λογική που «έχει εξαπλωθεί σαν ίωση», η οποία προσπαθεί να φιμώσει κάθε διαφορετική άποψη στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Και οι «κύκλοι» σιώπησαν, μάλλον επειδή αντιλίθμησαν ότι δημιούργησαν δέμα εκεί που δια μπορούσε να μην υπάρξει τίποτα. Κάτι περὶ «παρεξήγησης» φέλλισαν, για να επανέλθει ο Γλέζος με αμείωτη σκληρότητα: «Εγινε παρεξήγηση κι εξήγηση δεν δώσαμε, για την ταμπακέρα όμως τοιμουδία!»

■ Γατάκια

Σαν γατάκια του καναπέ εμφανίζονται τελευταία οι χρυσαυγίτες. Απέσυραν τα τάγματα εφόδου, εμφανίζονται με κλαψουρίσματα για τις «πολιτικές διώξεις» που υφίσταται η ηγεσία τους, απέφυγαν κάθε πρόκληση στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρη (ο Γρέγος δεν εμφανίστηκε καν στην εξέδρα των επισήμων στη Θεσσαλονίκη, μολονότι είχε την πρόσκληση του Τζιτζικώστα), το ίδιο και στην ολιγάριδη ανοιχτή συγκέντρωση που οργάνωσαν το περασμένο Σάββατο στο Σταδιού Λαρίσης στην Αδήνα.

Είναι εμφανές ότι έχουν στριμωχεί επιχειρησιακά και πλέον δεν έχουν οι ίδιοι την πρωτοβουλία των κινήσεων. Ο γελοίος φίρερ τους, που παλιά απειλούσε ότι δια βγουν στο δρόμο και δ' ακονίζουν τις ξιφολόγχες στα πεζοδρόμια, το παίζει τώρα εχδρός της βίας, ενώ τα τάγματα εφόδου είναι λογικό να φυλλορρούν καθώς δεν έχουν την κάλυψη της αστυνομίας, υπό την προστασία της οποίας δρούσαν. Οι διάφοροι υποκοσμιακοί τύποι έχουν μαζευτεί στο καβούκι τους, ενώ οι ανεγκέφαλοι διακατέχονται από το φόρο της σύλληψης. Ολοι, από πάνω μέχρι κάτω, περιμένουν να δουν τις εξελίξεις για να καθορίσουν την από τώρα και στο εξής πορεία τους.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο φασισμός έπαιψε να δηλητηριάζει την ελληνική κοινωνία. Κάθε άλλο, και δεν χρειαζόμαστε τα γκάλοπ γ' αυτό. Απλά, η νεοαζιστική συμμορία ακολουθεί την αμυντική τακτική του σκαντζόχιουρου, μέχρι να περάσει ο κίνδυνος.

■ Ευρώπη-φρούριο

Σκληραίνει η αντιμεταναστευτική πολιτική

Υπάρχουν μερικά παπαγαλάκια που δε διστάζουν μπροστά σε τίποτα. Οι αστυνομικοί συντάκτες είναι στην πλειοψηφία τους τέτοιοι. Μετά την τραγωδία της Λαμπεντούζα, διαβάσαμε στα «Νέα» («ρεπορτάζ-sic!- Λία Νεσφυγέ») το εξής εκπληκτικό ψέμα: «Σακέρστατα μηνύματα ότι η Ελλάδα προτίθεται να μην ψηφίσει την αναθεώρηση του κανονισμού Δουβλίνο II για την παράνομη μετανάστευση εφόσον δεν υπάρχουν αλλογές, αλλά και ουσιαστικές προτάσεις για καταμερισμό των παράτυπων μεταναστών σε όλες τις χώρες της ΕΕ έχει στελεί ήδη από το καλοκαίρι ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Νίκος Δένδιας».

Ψέμα γιατί η αναθεώρηση του κανονισμού Δουβλίνο II έχει ολοκληρωθεί πριν από πολλούς μήνες, χωρίς ή Ελλάδα να εκφέρει αντιρρήσεις. Κατόπιν εορτής του Δενδιάς έστησε, με τη βοήθεια των παπαγαλακίων του, μια προπαγάνδα για εσωτερική κατανάλωση, ενώ πήγε και σε μια επιτροπή του Ευρωκοινοβουλίου και εκφώνησε έναν «δεκάρικο» με χαρακτήρα έκλησης προς τις χώρες των συνοριοφύλακων της ΕΕ. Ο Σαμαράς, μάλιστα, φρόντισε να κοιτάζει περισσότερο προς το εσωτερικό κατά τις συναντήσεις του με τον μαλτέζο και τον ιταλό ομόλογό του. Ήταν εκεί που εκστόμισε τη χρυσαυγίτικης έμπνευσης φράση, ότι για την ανεργία στην Ελλάδα φταίνε οι μετανάστες.

Μιλώντας στην Πολιτική Επιτροπή της ΝΔ την Παρασκευή 11 Οκτωβρη, αναφέρθηκε μεν στη «λαθρομετανάστευση», αλλά χωρίς να προφέρει τις λέξεις «Δουβλίνο II». Το μόνο που ζήτησε είναι η επιστροφή του Σαμαρά, τρεις μέρες πριν το εν λόγω δημοσίευμα.

Μιλώντας στην Πολιτική Επιτροπή της ΝΔ την Παρασκευή 11 Οκτωβρη, αναφέρθηκε μεν στη «λαθρομετανάστευση», αλλά χωρίς να προφέρει τις λέξεις «Δουβλίνο II». Το μόνο που ζήτησε είναι η επιστροφή του Σαμαρά, τρεις μέρες πριν το εν λόγω δημοσίευμα.

Αν δεν επρόκειτο για τον Καμμένο, θα νομίζαμε ότι ήταν βαλτός από τον Βενιζέλο, στον οποίο πρόσφερε διέξodo διαφυγής σε μια περίοδο που βαλλόταν εσωκοματικά. Ποιος από τους Σκανδαλίδη και σία θα τολμήσει να τούτες τις μέρες να την πέσει στον Βενιζέλο, όταν ο μεν Καμμένος επιτίθεται κατά του ΠΑΣΟΚ συνολικά, χαρακτηρίζοντάς το «εγκληματική οργάνωση», για να προλάβουν τις κατηγορίες. Ο Βενιζέλος, όμως, δεν τους τη χάρισε και άφησε να διαρρέουσαν σχόλιά του περί ενιαίου μετώπου Καμμένου-ΣΥΡΙΖΑ.

Βέβαια, ο Βενιζέλος δεν μπορεί να προσδοκά σε τίποτ' άλλο πέρα από μια ολιγόμερη πίστωση χρόνου. Δε θ' ασχολείται το πολιτικό σύστημα εσαεί με τις μπούρδες του Καμμένου, από τις οποίες διαφοροποιούνται ακόμη και στελέχη των ΑΝΕΛ. Θέλοντας και μη, η συζήτηση θα επανελθεί στα φλέγοντα ζητήματα και ο Βενιζέλος θα βρεθεί αντιμέτωπος με τις συνέπειες της κυβερνητικής πολιτικής. Καθώς δε είναι αποφασισμένος να βαθίσει χέρι-χέρι με τον Σαμαρά, μέχρι το τέλος, δημιουργεί εκ των πραγμάτων προβλήματα στην «επιχείρηση Κεντροαριστερών», που έχει ξεκινήσει με

μας για να πολλαπλασιαστούν οι επαναπατρισμοί». Το διευκρίνισε κιόλας: «Μόνο αν υπάρχουν κίνητρα και διευκολύνσεις για μαζίκους επαναπατρισμούς, θα σταματήσουν αυτά τα «καραβάνια των απελπισμένων». Λεφτά ζήτησε, μ' άλλα λόγια, και όχι αναθεώρηση του Δουβλίνο II, το οποίο έχει αναθεωρηθεί, χωρίς ν' αλλάξει τίποτα στα κομβικά ζητήματα.

Ιδια γραμμή κράτησε και στις συζητήσεις που έκανε με τους ομολόγους της Ιταλίας και της Μάλτας, τους οποίους επισκέφτηκε, και της Ισπανίας, με τον οποίο συνομίλησε τηλεφωνικά. Ετσι, εμφανίστηκαν διοικητικά μαζί στη σύνοδο κορυφής στις 24-25 Οκτωβρη, να εκλιπαρούν τους «μεγάλους» να τους δώσουν περισσότερα κονδύλια για εκτελούν το έργο των συνοριοφύλακων της ΕΕ. Ο Σαμαράς, μάλιστα, φρόντισε να κοιτάζει περισσότερο προς τον ηγετικό αρχή (ο αιτ

Αφού το πρόβλημα του "κενού" αφείλεται στα ασφαλιστικά ταμεία, εκεί πρέπει να αναζητηθούν τα λεφτά που λείπουν. Κυνικός ο Στουρνάρας έδωσε το έναυσμα για ένα νέο γύρο αντιασφαλιστικής προπαγάνδας, ο οποίος θα τελειώσει με τις νέες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις. Δεν αναφέρομαστε μόνο στις ήδη αποφασισμένες και ανακοινωμένες ρυθμίσεις (μείωση επικουρικών συντάξεων και εφάπταξ), αλλά σε νέες ρυθμίσεις, για τις οποίες μέχρι τώρα δε γινόταν λόγος.

Ο, τι απέμεινε στα όρια ηπικίας

Φυσικά, στις διαβεβαιώσεις του Βρούτση, ότι «δεν πρόκειται να θιγούν τα όρια ηπικίας όπως υφίστανται σήμερα», δεν πρέπει να δώσουμε οποιοδήποτε βάση. Δεν είναι ο Βρούτσης που θα αποφασίσει. Ο Στουρνάρας με την τρόικα θα πάρουν τις αποφάσεις. Ο Βρούτσης είναι για να δίνει διαβεβαιώσεις, τις οποίες μετά θα πάρει πίσω. Είναι ο υπουργός που προσφέρεται για σάκος του μποξ.

Από την άλλη, πρέπει να επισημανθεί ότι μετά τον αντιλαϊκό-αντεργατικό πολυνόμο 4093/12, ελάχιστες εξαιρέσεις έχουν απομείνει στα όρια ηπικίας, καθώς χειροτέρευσαν όλες οι μεταβατικές διατάξεις που είχαν προβλεφτεί από τους αντιασφαλιστικούς νόμους Λοβέρδου και Παπακωνσταντίνου το 2010. Ομως, επειδή έχουμε να κάνουμε με μια αδιστακτή συμμορία, που δεν σέβεται ούτε την υπογραφή της, και επειδή η Κοινωνική Ασφάλιση βρίσκεται σταθερά στο στόχαστρο της κινεζοποίησης, δεν αποκλείεται να σαρώσουν και αυτά τα ελάχιστα που απέμειναν.

Πρόκειται για ασφαλισμένους που έχουν συγκεντρώσει τον απαραίτητο αριθμό ενσήμων για να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα, όχι όμως και το όριο ηπικίας. Παρά τις περιστάξεις διαβεβαιώσεις, λοιπόν, μπορεί να υπάρξει νέα αύξηση των ορίων ηπικίας. Οι κατηγορίες εργαζόμενων που στοχοποιούνται είναι:

– Γυναίκες με ανήλικο παιδί.

– Εργαζόμενοι ως το τέλος του 2012 σε δημόσιο, πρώην ΔΕΚΟ και τράπεζες.

– Ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ.

– Ασφαλισμένοι που υπάρχουν σε μεταβατικά όρια ηπικίας πριν τα ανώτερα γενικά όρια (τα ανώτερα όρια σήμερα είναι τα 67 ή τα 62 με 40 χρόνια ασφάλισης).

Φυσικά, αν προχωρήσουν σε κάτι τέτοιο, δε θα πρόκειται για μια συνηθισμένη αντιασφαλιστική αλλαγή, αλλά για παραβίαση του ίδιου του «συμβόλαιου» που υποτίθεται ότι το κράτος συνάπτει με τους ασφαλισμένους. Επαναλαμβάνουμε, όμως, ότι από μια «μηνημονιακή» κυβέρνηση όλα τα περιμένουμε.

Κόψιμο συντάξεων

Ο Στουρνάρας δήλωσε ότι η κυβέρνηση πως το «δημοσιονομικό κενό» είναι 500 εκατ. ευρώ, ενώ η τρόικα το ανεβάζει σε 2,5 δισ. Πρέπει, δηλαδή, να «κλείσουν» μια διαφορά 2 δισ. Και στη μέση να τα βρουν, θα προκύψει πάλι η ανάγκη για περικοπές ύψους 1 δισ. ευρώ στην Κοινωνική Ασφάλιση.

Τα 500 εκατ. υποτίθεται ότι θα τα

Αντεπίθεση για την Κοινωνική Ασφάλιση

εξασφαλίσουν από το «νοικοκύρεμα» στην οργάνωση του ασφαλιστικού, όπως δήλωσε ο Βρούτσης. Ακόμη, όμως, δεν κατέθεσε το νομοσχέδιο με το οποίο υποτίθεται ότι θα γίνει το «νοικοκύρεμα» και θα εξοικονομήσουν τα 500 εκατ. Η τρόικα απλούστατα δεν το δέχεται. Το αντιμετωπίζει ως ευχαρόλογο. Πώς θα μαζέψουν τα Ταμεία επιπλέον 500 εκατ. από ασφαλιστικές εισφορές, όταν η ανεργία αναμένεται να αυξηθεί, όταν οργιάζει η μαύρη εργασία, όταν οι επιχειρηματίες κάνουν όργια με την εισφοροκλοπή (εξασφαλίζουν έτσι «ζεστό» χρήμα, καθώς οι κάνουντες των τραπεζών είναι κλειστές και η κρίση βαθιά), ενώ οι «μικρομεσαίοι» αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο του λουκέτου; Η διακήρυξη του Βρούτση («η πήρηση της νομιμότητας και η μηδενική ανοχή στις εστίες ανομίας, εξασφαλίζουν ότι δε θα χρειαστεί να πάρουμε στο μελλοντικό περιθώριο στοχευμένων ανατροπών, λέγοντας με νόημα: «Υπάρχουν περιθώρια στοχευμένων περικοπών σε δαπάνες καταργώντας, π.χ. κοστοφόρες εξαιρέσεις στο ασφαλιστικό σύστημα από τους γενικούς κανόνες, εξαιρέσεις που δεν είναι κοινωνικά δίκαιες και χωρίζουν τους πλίτες σε πατρικίους και πληβείους»).

Οι πρώτες συντάξεις που θα χτυπηθούν είναι μάλλον αυτές του πρώην ΤΕΒΕ, με πρόσχημα την άσχημη οικονομική κατάσταση του Ταμείου. Ο λογαριασμός, όμως, δε θα βγει, γ' αυτό θα έχουμε και άλλες «στοχευμένες παρεμβάσεις». Ηδη διοχετεύονται σενάρια για μείωση στις συντάξεις όσων βρίσκονται κάτω από τα γενικά όρια, καθώς και για μείωσεις συντάξεων στα λεγόμενα «ευγενή ταμεία». Μιλώντας στις 21 Οκτωβρίου σε συνέδριο του ΣΕΤΕ, ο Στουρνάρας έδωσε μια γενική περιγραφή των σχεδιαζόμενων ανατροπών, λέγοντας με νόημα: «Υπάρχουν περιθώρια στοχευμένων περικοπών σε δαπάνες καταργώντας, π.χ. κοστοφόρες εξαιρέσεις στο ασφαλιστικό σύστημα από τους γενικούς κανόνες, εξαιρέσεις που δεν είναι κοινωνικά δίκαιες και χωρίζουν τους πλίτες σε πατρικίους και πληβείους».

Ολοι στο στόχαστρο

Η κυβερνητική προπαγάνδα, εφαρμόζοντας το δόγμα «διαίρει και βασίλευε», καθηυτίζει τους χαμηλούσυνταξιούχους, λέγοντάς τους με νόημα πτως αυτοί δεν έχουν να φρούρωνται τίποτα, γιατί το «νοικοκύρεμα» θα αφρά μόνο τους «πατρικίους» του ασφαλιστικού συστήματος. Η πείρα, βέβαια, άλλα πράγματα δείχνει. Ποτέ δε χτυπήθηκαν οι «πατρικίου» χωρίς να χτυπηθούν ταυτόχρονα και οι «πληβείοι». Και η λογική λέει πως όπως στην παραγωγή υπάρχουν διαφοροποιήσεις ανάφεσα στους εργάτες (κλάδοι, ειδικότητες, δημόσιος ή ιδιωτικός τομέας), όπως επίσης και ανάμεσα σε εργάτες και ασφαλισμένους όλων κατηγορίων (ελευθεροεπαγγελμάτες κτλ.), έτσι και στην ασφάλιση θα υπάρχουν πάντοτε διαφοροποιήσεις. Αυτό που συμβαίνει χρόνια τώρα δεν είναι κάποιο κλείσιμο της φαλίδας, αλλά μια συνεχής μετατόπιση όλων των συντάξεων προς όλο και κατώτερα επίπεδα.

Το δεύτερο που πρέπει να επισημανθεί είναι πως οι νόμοι Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου δεν πρόκειται να παραμείνουν ως έχουν, παρά τον αντιασφαλιστικό τους χαρακτήρα. Θα ολλαχτούν σε ακόμη πιο αντιασφαλιστική κατεύθυνση, με μείωση όλων των συντάξεων. Άλλωστε, περιέχουν μέσα τους το σπέρμα των συνεχών αντιασφαλιστικών ανατροπών. Αυτές οι ανατροπές δε θ' αργήσουν. Το μόνο που δεν είναι γνωστό είναι η ακριβής διάροφη του θα ακολουθηθεί. Εχει, όμως, καμιά σημασία αυτό, όταν οι ανατροπές είναι παραπόνων πέρα από σύγουρες;

Τη βεβαίωτη νέων, ευρέων αντιασφαλιστικών ανατροπών μας τη δίνει πρώτο η κατάσταση στην οποία βρί-

κρούστη, κυβέρνηση και τροϊκανοί όμως είναι πολύ... «λαρτζ» όταν πρόκειται για τις ανάγκες του κεφαλαίου, υποσχόμενοι μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, σε βάρος των ασφαλισμένων: «Θα θεσπίσουμε νομοθεσία για τη μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης για τους εργοδότες στο ΙΚΑ κατά 5 ποσοστιαίς μονάδες και θα λάβουμε μέτρα για να διασφαλίσουμε ότι η μείωση αυτή δεν έχει δημοσιονομική επίπτωση». Τι σημαίνει ότι η μείωση κατά πέντε μονάδες των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών δε θα έχει δημοσιονομική επίπτωση; Σημαίνει ότι δύχι μόνο δε θα την καλύψει ο κρατικός προϋπολογισμός, αλλά αυτή δεν πρέπει να καταγράφει ούτε ως έλειμμα στο ΙΚΑ (διότι το όποιο έλειμμα της λεγόμενης γενικής κυβέρνησης).

Υπό χρεοκοπία

Τα ασφαλιστικά ταμεία βρίσκονται διαρκώς υπό χρεοκοπία, ενώ η κρίση επιτάχυνε αυτή την πορεία κατάπτωσης. Επιγραμματικά, οι απίες που επιταχύνουν τη χρεοκοπία είναι οι εξής:

– Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών λόγω του καλπασμού της ανεργίας, αλλά και της συνεχούς μείωσης των μισθών.

– Εκρηξη της αδηλωτής εργασίας, της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής.

– Αδυναμία των μεσαίων στρωμάτων, λόγω της κρίσης, να ανταποκριθούν στις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις.

– Κλοπή και των τελευταίων αποθεματικών με το «κούρεμα» του δημόσιου χρέους.

– Συνεχής μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, ακόμη και πέρα από τα μηνημονιακά όρια. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού για το 2014 η κυβέρνηση μείωσε τη χρηματοδότηση των Ταμείων κατά 2,1 δισ. ευρώ (κάπως έτσι θα προκύψει το «πρωτογενές πλεόνασμα»).

Οι συνεχείς μείωσεις των συντάξεων και οι αυξήσεις των ορίων ηπικίας επέφεραν με πλήγματα στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, όμως δεν επέφεραν καμιά ισορροπία στους ισολογισμούς των Ταμείων. Δεν μπορούν, δηλαδή, να αντιρρητήσουν τη μεγάλη πτώση των εσόδων τους και την απουσία αποθεματικών λόγω καταλήστευσης. Κάπως πρέπε

ούτε σεντ απ' αυτόν τον λογαριασμό για να μπαλώσει τρύπες. Επομένως, τα ελλείμματα που συσσωρεύονται στα ασφαλιστικά ταμεία θα οδηγήσουν με μαθηματική ακριβεία σε νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές, με χτύπημα των κύριων συντάξεων.

Από την κακομοιριά στην αντεπίθεση

Η εργατική τάξη δεν έχει καταφέρει μέχρι τώρα ν' αποσύ-
βήσει καμιά ανατροπή στο μέτωπο των κοινωνικοασφαλι-
στικών της δικαιωμάτων. Ακόμη και τότε που μιστίωσε το σχέ-
διο Γιαννίτση, απλά κέρδισε λίγο χρόνο. Δεν ακύρωσε προη-
γούμενες ανατροπές, όπως δεν ακύρωσε και τις επόμενες. Ρέπ-
πτας, Πετραλιά, Λοβέρδος-Παπακωνσταντίνου έφεραν μεγά-
λες ανατροπές, οι οποίες ενδιάμεσα συμπληρώνονταν από σει-
ρά νομοθετημάτων, τα οποία **πάντοτε** αφαιρούσαν δικαιώ-
ματα. Ουδέποτε κερδίθηκε κάτι τα 23 χρόνια που πέρασαν
από την πρώτη σαρωτική επίθεση, με το νόμο 1902/90 της κυ-
βέρνησης Μπισσάκη.

Ολα αυτά τα χρόνια επικράτησε και συνεχίζει να επικρατεί μια ταξική κακομοιριά, η οποία δεν εμφανίζεται μόνο στον τομέα της τακτικής, αλλά κυριαρχεί και στον τομέα των διεκδικήσεων.

Στην τακτική, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ακολουθεί πάντοτε μια γραμμή μάχης οπισθοφυλακών. Ολα είναι προδιαγεγραμμένα: το εργατικό κίνημα θα ήττηθεί, δεν μπορεί εξ ορισμού -λένε- να νικήσει μια κυβέρνηση. Επι, μέχρι να ψηφιστεί το εκάστοτε αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, πλαικώνονται στα παζάρια με τους υπουργούς, βοηθόνε λίγο και οι «φίλοι» βουλευτές, προσπαθώντας ν' αλλάξουν κάποιες επιμέρους διατάξεις, οριακού συνήθως χαρακτήρα. Και καμαρώνουν κιδόλας, ότι κατάφεραν να μειώσουν την έκταση της επιθέσης! Οπως είναι γνωστό, σε μια επόμενη φάση της αντιασφαλιστικής επιθέσης περνάνε και αυτά τα λίγα που είχαν αποτρέψει.

Η εργατική τάξη συμμετέχει μοιρολατρικά σ' αυτή την αναποτελεσματική μάχη οπισθοφυλακών, ενώ τη μέρα που ένα νομοσχέδιο ψηφίζεται στη Βουλή σταματά και κάθε κινητοποίηση. Η μοιρολατρία δεν πηγάζει μόνο από την παγιωμένη τακτική της μάχης οπισθοφυλακών. Πηγάζει και από το γεγονός ότι εδώ και δεκαετίες η εργατική τάξη δεν έχει έχει πρόγραμμα ασφαλιστικών διεκδικήσεων. Ετσι, τρέχει πίσω από τις αντιασφαλιστικές ανατροπές των κυβερνήσεων, σαν ένα τρομαγμένο κοπτάδι που προσπαθεί να σωθεί. Το αποτέλεσμα είναι τα τελευταία χρόνια να κυριαρχεί το ερώτημα «με πιάνει εμένα;» και η υπεράσπιση της κοινωνικής ασφάλισης να έχει μετατραπεί σε ατομική λοταρία. Ο καθένας και η καθεμιά κοιτάζει να δει αν σώθηκε.

Μ' αυτόν τον τρόπο, μια ολόκληρη γενιά νέων εργατών και εργατριών δεν έχει καν ασφαλιστική συνειδηση. Χτυπημένη από την ανεργία, απογοητευμένη, βλέποντας τις ασφαλιστικές προϋποθέσεις να γίνονται οιούσα και χειρότερες, υποτάσσεται στο δόγμα «εγώ δε θα πάρω ποτέ σύνταξη» και γίνεται εύκολη λεία για το σύγχρονο δουλεμπόριο της μαύρης εργασίας. Αυτοί που θα έπρεπε να είναι η οτιμομηχανή των ταξικών αγώνων, θεωρούν ότι η Κοινωνική Ασφάλιση δεν τους αφορά και έτσι δεν ενημερώνονται, δεν ψάχνονται σε ταξική κατεύθυνση, δεν έχουν προγραμματική άποψη.

Πώς θα ξεφύγει η εργατική τάξη απ' αυτή την ταξική κακομοιριά; Το ερώτημα μόνο μια απάντηση πάίρνει. Η εργατική τάξη θα ξεφύγει από την κακομοιριά αν αποκτήσει ταξική ασφαλιστική συνειδηση. Ταξική ασφαλιστική συνειδηση δεν σημαίνει μόνο (ούτε κυρίως) «πρέπει να ασφαλιστώ». Ταξική ασφαλιστική συνειδηση σημαίνει κοντανότητα της φύσης της Κοινωνικής Ασφαλισης και συσπείρωση γύρω από μια προγραμματική βάση η οποία μπορεί να δημιουργήσει τους όρους της ταξικής αντεπίθεσης.

Οι εργάτες είναι οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου. Είναι ταυτόχρονα τα υποζύγια της φορολογίας. Γ' αυτό και η Κοινωνική Ασφάλιση δεν είναι παραχώρηση του κράτους, δεν μπορεί να είναι αποτέλεσμα λογιστικών υπολογισμών. Η Κοινωνική Ασφάλιση είναι δικαίωμα που απορρέει από τη θέση των εργατών ως παραγωγών του κοινωνικού πλούτου. Γ' αυτό και πρέπει να απαιτήσουν **πλήρη ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότηση της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους**. Ούτε βήμα πίσω απ' αυτό το θεμελιώδες πρόγραμματικό αίτημα. Ας κόψουν το λαιμό τους να βρουν τα κονδύλια που απαιτούνται για την Ασφάλιση.

Τα αποτελέσματα της ταξικής κακομοιριάς τα έχουμε δει. Αν αυτή συνεχιστεί, θα έχουμε ακόμα πιο δυσμενή αποτελέσματα και σύντομα μάλιστα. Είναι καιρός να διερευνήσουμε τα όρια της ταξικής αντεπίθεσης. Μπορεί να χάσουμε τις πρώτες μάχες, αλλά όταν έχουμε όραμα δε θα σταματήσουμε. Θα συνεχίσουμε μέχρι να κερδίσουμε, όπως κάνει κάθε συνειδητό κίνημα.

Σκληρά ταξικό το νομοσχέδιο για το χαράτσι στα ακίνητα

Ενα ακόμη φροντιστηκό και σκληρά Εταξικό νομοθέτημα είναι το νομοσχέδιο για τον Ενιαίο Φόρο Ακινήτων. Επιβάλλεται ν' αρχίσουμε το σχολιασμό του από τις απαλλογές προς το μεγάλο κεφαλαιο, ντόπιο και ξένο, γιατί σε αντίθεση με την επιβολή χαρατσιού στα ακίνητα της εργατικής τάξης, των εργαζόμενων μικροαστικών στρωμάτων, της αγροτιάς και των μεσαίων αστικών στρωμάτων, που λίγο-πολύ έχει αναδειχτεί από τα Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης, αυτές αποσιωπήθηκαν και έτσι δεν έγιναν αντιληπτές από την εργαζόμενη και σκληρά εκμεταλλευόμενη ελληνική κοινωνία.

Εδώ και δεκαετίες το ελληνικό δημόσιο έχει υπογράψει συμβάσεις παραχώρησης με ξένες και ντόπιες καπιταλιστικές επιχειρήσεις για την κατασκευή και εκμετάλλευση διάφορων έργων στην Ελλάδα, όπως το αεροδρόμιο των Σπάτων, η Εγνατία οδός, την Αττική οδό και πολλά άλλα έργα. Στις συμβάσεις παραχώρησης προβλέπεται, εκτός των άλλων προνομίων, και η απαλλαγή των έργων αυτών από τον Ενιαίο Φόρο Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Α). Με το νόμο 2338/1995 κυρώθηκε η αποικιοκρατικού τύπου σύμβαση για το αεροδρόμιο των Σπάτων με την γερμανική εταιρία Χόχτιφ. Με το άρθρο 25 απαλλάσσεται η εταιρία του Αεροδρομίου των Σπάτων αυτή από τον ΕΝΦΑ: «Η εταιρία Αεροδρομίου θα απαλλάσσεται από τον φόρο ακινήτου περιουσίας υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, οποιουδήποτε οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως και οποιουδήποτε τρίτου γενικά».

Αυτή η ρύθμιση προβλέπεται σε ολές τις συμβάσεις παραχώρησης. Το επισημαίνουμε γιατί αυτή η αποκικρατικό τύπου διάταξη εισάγεται και στο νομοσχέδιο για τον Ενιαίο Φόρο Ακινήτων. Στο άρθρο 3 παρ. 2 «Απαλλαγές από τον ΕΝ.Φ.Α» διαβάζουμε: «Κάθε άλλη διάταξη, γενική ή ειδική, που αφορά απαλλαγή από φόρους ή τελή, δεν εφαρμόζεται για τον Ενιαίο Φόρο Ακίνητης Περιουσίας με την εξαίρεση των συμβάσεων παραχώρησης του Δημοσίου που έχουν κυρωθεί με νόμο μέχρι την κατάθεση στη Βουλή του παρόντος νόμου εφόσον σε αυτές είχε προβλεφθεί η πλήρης απαλλαγή από φόρους ακίνητης περιουσίας έναντι του Δημοσίου».

Ενώ οι συντάκτες του νομοσχεδίου γνωρίζουν ότι σε όλες τις συμβάσεις παραχώρησης του ελληνικού δημοσίου με εταιρίες προβλέπεται η απαλλαγή από την καταβολή Ενιαίου Φόρου Ακίνητης Περιουσίας γράφουν πτονήρα «εφόσον σε αυτές είχε προβλεφθεί», με σκοπό να μη διαπιστωθεί και από το «λειψά μορφωμένο πόπολο» το μέγεθος της χαριστικής ρύθμισης προς το μεγάλο κεφάλαιο. Μιας ρύθμισης υποτίθεται γενικευμένης και διαταξικής, προκειμένου να εξευρεθούν 2,9 δις. ευρώ ετησίως.

Με το ίδιο άρθρο παρ. 1 προβλέπεται η απαλλαγή από τον Ενιαίο Φόρο Ακίνητης Περιουσίας για τα ακίνητα του

Δημοσίου, των ΟΤΑ α' και β' βαθμού, των εκκλησιών όλων των δογμάτων και των πρεσβειών. Αυτή η διάταξη είναι πάγια και προβλέποταν πάντοτε σε όλους του φορομπηχτικούς νόμους.

Με το άρθρο 29 παρ. 1 απαλλάσσονται από το φόρο «τα κτίσματα που ανεγείρονται για τρία (3) έτη από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας, εκτός αν στο διάστημα αυτό έχουν εκμισθωθεί ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο χρησιμοποιηθεί». Οι απαλλαγές ισχύουν από το έτος 2011 και επόμενα. Με το άρθρο αυτό δινόταν η δυνατότητα ακόμη και σε μεσαίου βεληνεκούς ιδιοκτήτες ακινήτων, που έχουν στην κα-

τοχή τους ένα ή μερικά διαμερίσματα ή μονοκατοικίες, που αποκτήθηκαν είτε με αγορά είτε με αντιπαροχή, να μην πληρώσουν ΕΝΦΑ για τα χρόνια 2011, 2012 και 2013, αν η συνολική ακίνητη περιουσία τους ξεπερνούσε τις 200.000 ευρώ. Η ρύθμιση αυτή μπήκε στο νόμο 3842/2010 για τις κατασκευαστικές εταιρίες που είχαν κάνει άνοιγμα με την κατασκευή πολυκατοικιών και πολυτελών βιλών και τα ακίνητα τους είχαν μείνει απούλητα, λόγω της καπιταλιστικής κρίσης που ταλανίζει την χώρα μας από το 2009. Με τη ρύθμιση αυτή δόθηκε η δυνατότητα στους κατασκευαστές να μην πληρώσουν για τρία χρόνια ΕΝΦΑ για τα απούλητα ακίνητά τους. Πριν κλείσει το 2013 και απαιτηθεί από τους μεγαλοκατασκευαστές να καταβάλουν ΕΝΦΑ από την 1η Γενάρη του 2014, η συγκυβέρνηση τους κάνει νέα ρύθμιση, ώστε για τρία χρόνια μέσα στη δεκαετία 2014-2023 να μη καταβάλουν τον ΕΝΦΑ.

Η ρύθμιση αφορά μόνο τους μεγαλοκατασκευαστές, γιατί προβλέπεται για τα νομικά πρόσωπα: «Προκειμένου για νομικά πρόσωπα μπορεί να χορηγείται αναστολή πληρωμής του φόρου. Η αναστολή πληρωμής χορηγείται για τον οφειλόμενο ΕΝΦΑ ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται μέχρι τρεις φορές εντός διαστήματος δέκα (10) ετών από την χορήγηση της πρώτης αναστολής (...) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Εσόδων ορίζονται οι διαδικασίες αναστολής της πληρωμής και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του προσάντος άρθρου».

Ετσι, δίνεται ή δυνατότητα στα νομικά πρόσωπα (που μπορεί να είναι μεγαλοκατασκευστές ακινήτων ή και τοκογλύφοι που αγοράζουν ή απαλλοτριώνουν σπίτια για χρέη) να μην πληρώσουν ΕΝΦΑ για τρία συνεχόμενα χρόνια. Η διάταξη δεν αναφέρει ότι τα νομικά πρόσωπα μπορούν να μη καταβάλουν τον ΕΝΦΑ, αλλά ότι αναστέλλεται η πληρωμή. Ομως, παίρνοντας υπόψη μας ότι την προηγούμενη τριετία τα νομικά πρόσωπα δεν πλήρωσαν ΕΝΦΑ και ότι ο Γενικός Γραμματέας Εσόδων με απόφασή του θα καθορίσει τις διαδικασίες αναστολής της πληρωμής, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η αναστολή πληρωμής θα καταλήξει σε μη πληρωμή του ΕΝΦΑ για τα τρία αυτά χρόνια. Οι μεγαλοκατασκευαστές

ακινήτων και οι τοκογλύφοι που ασχολούνται με την αγοροπωλησία ακινήτων θα απαλλαγούν από την καταβολή του ΕΝΦΑ μέχρι το τέλος του 2016. Στο μεταξύ... έχει ο καλός θεούλης. Δεν είναι καθόλου δύσκολο να τους δοθεί μία ακόμη παρατασούλα αναστολής πληρωμής του ΕΝΦΑ.

Αντίθετα, στα φυσικά πρόσωπα που έξακολουθούν να έχουν στην κατοχή τους ανοικιαστα αικίνητα δε δίνεται αναστολή πληρωμής του ΕΝΦΑ. Υποχρεώνονται να καταβάλουν από την 1η Γενάρη του 2014 το φόρο για κάθε αικίνητο χωριστά, μιας από τότε καταργείται, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, το αφορολόγητο των 200.000 ευρώ. ΕΝΦΑ υποχρεώνονται πλέον, για πρώτη φορά, να καταβάλλουν και τα φυσικά πρόσωπα που έχουν στην κατοχή τους ημιτελή αικίνητα.

Οπως είναι γνωστό, ΕΝΦΑ θα καταβάλλεται για πρώτη φορά και για τα οικόπεδα εκτός και εντός σχεδίου πόλης. Για τα οικόπεδα που είναι εκτός σχεδίου και στα οποία υπάρχει κατοικία που έχει νομιμοποιηθεί, ο ΕΝΦΑ πενταπλασιάζεται και ορίζεται με τη χρήση πολλών συντελεστών που τον αυξάνουν. Εννοείται ότι μιλάμε για ιδιοκτήτες φυσικά πρόσωπα. Αντίθετα, για τα γήπεδα που χρησιμοποιούνται για αεροδρόμια ή για Βιομηχανικές Περιοχές (νόμος 4458/1985) ή για Βιομηχανικές Επιχειρηματικές Περιοχές (νόμος 2545/1997) ή για Επιχειρηματικά Πάρκα (νόμος 3982/2011) δεν πενταπλασιάζεται ο Ενιαίος Φόρος Ακίνητης Περιουσίας και ισούται με το γινόμενο της επιφάνειας επί των συντελεστή φορολογίας του πρώτου κλιμακίου, που ανέρχεται σε 20 ευρώ το στρέμμα. Μιλάμε για συντελεστή εξευτελιστικό, αν τον συγκρίνουμε μ' αυτόν που θα κληθούν να πληρώσουν τα φυσικά πρόσωπα που έχουν κατασκευάσει κατοικία σε ένα γήπεδο εκτός σχεδίου πόλης και έχουν νομιμοποιήσει τη στάση.

μιμοποιησει το σπίτι.

Επί του προκειμένου, αναφωτίσμαστε ποιδς μπορεί να αποκλείσει ότι καπιταλιστές θα επιχειρήσουν να αξιοποιήσουν τη διάταξη για τις Βιομηχανικές Περιοχές και να εμφανίσουν κατοικίες τους ως τμήμα βιομηχανικών εγκαταστάσεων, ώστε να καταβάλουν πενιχρά ποσά για ΕΝΦΑ.

Είναι γνωστό, ότι φορολογούν ακόμη και την αγροτιά υποχρεώνοντάς της να καταβάλει ΕΝΦΑ για πρώτη φορά για τα χωράφια. Το ίδιο ισχύει και για τους εργαζόμενους της πόλης που τυχαίνει να έχουν στην κατοχή τους κάποιο χωράφι, έστω και αν δεν τους αποφέρει κανένα εισόδημα.

Τέλος, με την κατάργηση του αφορολόγητου των 200.000 ευρώ για την ακίνητη περιουσία και την επιβολή ΕΝΦΑ για κάθε ακίνητο, φορολογούν όλο τον σκληρά δοκιμαζόμενο και εκμεταλλευόμενο ελληνικό λαό. Ετσι ο χαράτσι που επιβλήθηκε για πρώτη φορά το 2011, υποτίθεται ως έκτακτο και παροδικό, μονιμοποιείται.

Η σχετική σταθεροποίηση του καπιταλισμού (1924-1928)

Μετά την κρίση του Ρουρ, που προκάλεσε η εισβολή του γαλλικού στρατού στο γερμανικό έδαφος και η αδυναμία του γερμανικού κράτους να καταβάλλει τις αποζημιώσεις στο ρυθμό που απαιτούσε η συνθήκη των Βερσαλλιών, ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός πάτησε πόδι στο ζήτημα των γερμανικών επανορθώσεων. Μετά το γερμανικό, ο γαλλικός ιμπεριαλισμός ήταν ο επόμενος μεγάλος «χαμένος» του Α' Παγκόσμιου Πολέμου. Επωμιζόμενος το μεγαλύτερο βάρος της αναμέτρησης με τα γερμανικά στρατεύματα στον πόλεμο στο έδαφος της γηραιάς ηπείρου, βρέθηκε με ένα διογκωμένο εθνικό χρέος έναντι τόσα της Αγγλίας όσο και της Αμερικής.

Το 1923 η Γαλλία παρίστανε προσωρινά την «αγριόγατα» του ξένου ζυγού στη Γερμανία. Σε λιγότερο από χρόνο θα αποσύρονται ήσυχα στη γωνιά της σα ναζιστικά γατούλα, υπό τις αυστηρές νουθεσίες του θείου Σαμ. Υπό την άμεση επιπτεία του χρηματιστικού κολοσσού της JP Morgan εκπονήθηκε ένα σχέδιο καταβολής πιστώσεων και δανείων στη Γερμανία, καθώς και αναβολής της πληρωμής των δόσεων των γερμανικών επανορθώσεων. Το σχέδιο αυτό ήταν το σχέδιο της αμερικανικής επιτροπής Ντόουζ. Η εργατική τάξη της Γερμανίας έπρεπε να υπομένει τώρα το διπλό ζυγό του ξένου και του γερμανικού χρηματιστικού κεφαλαίου.^[1]

Η ενίσχυση της ανάκαμψης της γερμανικής βιομηχανίας, της ατμομηχανής της ευρωπαϊκής οικονομίας κατά την έναρξη του Α' Παγκόσμιου Πολέμου, ήταν αναγκαία τόσο για να εξασφαλιστεί η μελλοντική καταβολή των επανορθώσεων, αφού με διαλυμένη οικονομία δεν καταβάλλονταν αποζημιώσεις, όσο και ως μεγάλη ευκαιρία για το αμερικανικό χρηματιστικό κεφάλαιο να εισβάλει στην Ευρώπη και να αλλάξει προς όφελός του τις ισορροπίες στον έλεγχο των αγορών. Τις πιστώσεις ακολούθησαν μια σειρά από κολοσσιαίες επενδύσεις του αμερικανικού χρηματιστικού κεφαλαίου στη βαριά βιομηχανία της Γερμανίας και δη στην πολεμική βιομηχανία.^[2]

Στο τέλος του σχεδίου Ντόουζ το 1929 η απιστοφορά στην Ευρώπη μύριζε μπαρούτι. Η προοπτική ενός νέου πολέμου διαφανύονταν πλέον ξεκάθαρα, καθώς μεταβολλόταν και η ρητορική και η πολεμική των κομμάτων εντός της Γερμανίας, ενισχύοντας τον εθνικισμό και εγκαταλείποντας τον κοσμοπολιτισμό του «αφοπλισμού» και της «ειρήνευσης» των πρώτων χρόνων του σχεδίου Ντόουζ.

Η άμεση εισροή κεφαλαίου και η σταθεροποίηση του νομίσματος οδήγησε τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του σχεδίου Ντόουζ σε σχετική βελτίωση

■ KPD: Η συνεπής αντιφασιστική και επαναστατική οργάνωση της γερμανικής εργατικής τάξης

Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο (3)

της οικονομικής κατάστασης της εργατικής τάξης συγκριτικά με αυτή που βίωνε στη διάρκεια του πολέμου και την πρώτη περίοδο (1918-23) της γενικής κρίσης του καπιταλισμού, των μεγάλων επαναστατικών αναμετρήσεων και της νικηφόρας Οκτωβριανής Επανάστασης.^[3]

Το επαναστατικό κύμα είχε αρχίσει να υποχωρεί σε δηλη την Ευρώπη. Το SPD, με πρωτεργάτη τον Εμπερτ και με τη στήριξη τόσο της Δεύτερης Διεθνούς όσο και της Διεθνούς του Λαϊκού Κομματού (της Διεθνούς των συνδικάτων των σοσιαλδημοκρατών) πρωτοστάτησε στην εφαρμογή του σχεδίου Ντόουζ.^[4] Στης ομοσπονδιακές εκλογές του Ράιχσταγκ το 1924, το SPD, με επικεφαλής τον Οτό Βελς, τον νέο φέρετη της σοσιαλδημοκρατίας, που αναδείχθηκε κατά τη σοσιαλδημοκρατική «αντίσταση» στο πραξικόπεμπτα του Καπτ, βγήκε ξανά πρώτο κόμμα. Το 1925, στη δίνη του σκανδάλου Μπάρμαρτ, το SPD θα χάσει την προεδρία από τον μοναρχοφασίστα Χίντεμπουργκ, αλλά μέχρι το 1928 θα διατηρήσει την πρωτοκαθεδρία σε μια σειρά κυβερνήσεων. Στις εκλογές του 1928 το SPD έβγαινε πάλι πρώτο κόμμα στο Ράιχσταγκ, αρκετά ενισχυμένο συγκριτικά με το 1924, σχηματίζοντας κυβέρνηση συνεργασίας με κορκελάριο του σοσιαλδημοκράτη Χέρμαν Μίλερ και υπουργό Εσωτερικών του σοσιαλδημοκράτη Καρλ Σέβερινγκ,

τον διαπραγματευτή του αφοπλισμού των ένοπλων εργατών του Ρουρ το 1920, που οδήγησε τα Φράικορπτς και το στρατό στη μαζική εξόντωση των εξεγερμένων εργατών.

Μετά τα χρόνια της επανάστασης, η επαναστατική πρωτοπορία της εργατικής τάξης είχε συγκεντρωθεί στο KPD. Μετά την ένωση με την πλειοψηφία του USPD το κόμμα απόκτησε και μαζική εργατική βάση. Ένας ακλόνητος επαναστατικός πυρήνας στην ηγεσία του, παρά τις σποραδικές συγκρύσεις με διάφορες φράξεις, άλλοτε διανοούμενων λικβινταριστών και άλλοτε πρακτόρων της σοσιαλδημοκρατίας, είχε διαμορφωθεί. Στην περίοδο της επαναστατικής υποχώρησης το KPD θα ακολουθούσε το δύσκολο δρόμο της μπολσεβικοποίησης, της καθημερινής και συστηματικής εντατικής δουλειάς με τις πολιτικές αποκαλύψεις, της μαζικής δουλειάς του «ψυρμηγκιού» στις οργανώσεις της εργατικής τάξης, των οικονομικών διεκδικήσεων και απεργιών, κόντρα στο ρεφορμισμό και την υπονόμευση του SPD, προκειμένου να θέσει τα θεμέλια για την απόσπαση της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης από την επιρροή του SPD, όρο απαράβατο για τη νίκη της πρωτεταριακής επανάστασης στη Γερμανία.

Στην προσπάθειά του ο Χίτλερ βρήκε εξαρχής χρηματοδότη στο πρόσωπο του μεγιστάνα του πλούτου Φρίτς Τίσεν.^[4] Δε στήριξε εξαρχής το σύνολο της αστικής τάξης τον Χίτλερ, παρά μόνο ένα «κέντρο» της. Ο Χίτλερ και η παρέα του «φρυλακότηκαν» για την «πραξικόπημα της μπάραριάς» επί οχτώ μήνες. Τέθηκαν σε κατ' οίκον περιορισμό σε ένα πύργο αριστοκρατών, όταν την ίδια χρονιά οι συλληφέντες της εξέγερσης

του Αμβούργου καταδικάζονταν σε χρόνια φυλάκισης στα μπουντρούμια της Βαϊμάρης. Το «κέντρο» είχε «καθαρίσει».

Το 6ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς

Το Σεπτέμβρη του 1928, πραγματοποιείται στη Μόσχα το 6ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Υπό την καθοδήγηση του μπολσεβικού κόμματος η ΚΔ προβλέπει ότι «η περίοδος αυτή (σ.ο. από το 1928) οδηγεί αναπόφευκτα, μέσω της παραπέρα ανάπτυξης των αντιθέσεων της καπιταλιστικής σταθεροποίησης, στον παραπέρα κλονισμό της καπιταλιστικής σταθεροποίησης και στην απότομη δύναση της γενικής κρίσης του καπιταλισμού».^[5] Ενα χρόνο αργότερα, τον Οκτώβρη του 1929, το χρηματοιστήριο της Wall Street στη Νέα Υόρκη καταρρέει, σηματοδοτώντας την έναρξη της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης.

Το 1923, ο Χίτλερ θα οδηγούσε μια παλιοπαρέα του προξικοπήτη του Καπτ, μετέπειτα στελέχη του ναζιστικού κόμματος, στο λεγόμενο «πραξικόπημα της μπάραριάς». Ο όρος βέβαια είναι λάθος, γιατί στο Μόναχο δεν κυβερνούσε καμιά δημοκρατική κυβέρνηση, αλλά χώντα του στρατού. Ο Χίτλερ προσπάθησε να οδηγήσει τους επικεφαλής του πραξικοπήματος σε μια «χειράλη πορεία» προς το Βερολίνο, κατά το πρότυπο του Μουσολίνι. Η αντίσταση που προέβαλε η ομάδα του σε μια δράκα μπάτσων δεν κράτησε ούτε ώρα και ο ίδιος και η ομάδα του συνελήφθησαν.

Το 6ο Συνέδριο προσανατόλιζε έγκαιρα τους κομμουνιστές και την εργατική τάξη στην Ευρώπη στην οργάνωση της αστικής τάξης για τη λήψη των πιο βάρβαρων και αντεργατικών μέτρων, προκειμένου να πληρώσει άλλη μια φορά την κρίση το προλεταριάτο. Στην περίπτωση της Γερμανίας (και όχι μόνο) η ΚΔ έπεφτε διάνα.

Την ίδια στιγμή, προειδοποιούσε για την άνοδο του φασισμού, για τη γοητεία που ασκούσε στους χρεοκοπημένους μικροαστούς, στους αγρότες που στέναζαν από τα τραπεζικά χρέη και το τοκογλυφικό κεφαλαίο, στη διανόηση που ελκόταν από τη ρητορική ενάντια στη «φλυαρία των κοινοβουλίων», και υπογράμμιζε την εναλλαγή των μεθόδων διακυβέρνησης που θα πάρει ο μονοπωλιακό κεφαλαίου: από τη μια φασισμός, από την άλλη συνασπισμός με τη σοσιαλδημοκρατία, που στις συνθήκες δύνασης της κρίσης θα πάρει φασιστικά μέτρα σε βάρος των εργατών, θα διευθύνει τον αγώνα της αστικής τάξης για τη λήψη των πιο βάρβαρων και αντεργατικών μέτρων, προκειμένου να πληρώσει άλλη μια φορά την κρίση το προλεταριάτο. Στην περίπτωση της Γερμανίας (και όχι μόνο) η ΚΔ έπεφτε διάνα.

Οι απεργίες του Ρουρ

Δεν είχε περάσει ούτε μήνας από το κλείσιμο του συνεδρίου της ΚΔ, όταν τα πρώτα σημάδια της κρίσης εμφανίζονταν στη Γερμανία. Το τεράστια βιομηχανική ζώνη του Ρουρ απειλούνταν με μαζικά λοκ-άουτ, απολύσεις διακοσίων χιλιάδων εργατών και πετσόκομμα μισθών. Μέσα σε λίγες μέρες, όλο το σύστημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της ταξικής συνεργασίας, στο οποίο είχαν επενδύσει την πολιτική τους, η συνδικαλιστική γραμμειοκρατία και το SPD, κατέρρευ.

Σε μια περιοχή με ένα εκατομμύριο εργάτες, στα ελεύθερα συνδικάτα (τα συνδικάτα των σοσιαλδημοκρατών) ήταν οργανωμέν

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Τα δεκαεπτά χρόνια της κλείνει σήμερα η «Κ», εκ γενετής –στις 2 Νοέμβρη του 1996– ενηλικιώμενη πολιτικά και όχι μόνον και ωχειμώνων... Οι ευχές πολλών (όχι με την έννοια των τυπικών ευχολογίων της απραξίας, όπως είναι πασιφανές άλλωστε) είναι δεδομένες. Η δε δυσφορία (δις φορεία) εκείνων που δεν... γουστάρουν, μάλλον λειτουργεί ευεργετικά και ως πολιτικός μπούσουλας...

«Ζητώ συγγνώμη από τους δάσκαλους εκείνους, που μέσα σε φρικιαστικές συνθήκες προσπαθούν να στραφούν ενάντια στην ιδεολογία, ενάντια στο σύστημα και στις πρακτικές όπου έχουν παγιδευτεί, με τα λιγοστά όπλα που βρίσκουν στην ιστορία και στη γνώση που «διδάσκουν». Είναι ήρωες. Είναι όμως σπάνιοι, ενώ πόσοι αληθεία (η πλειοψηφία) δεν έχουν καν αρχίσει ακόμα να υποψιάζονται τη ειδους "δουλειά" τους βάζει να κάνουν το σύστημα (που τους ξεπερνάει και τους συνθίβει). Κι ακόμα χειρότερα, βάζουν συχνά όλα τους τα δυνατά κι όλη την εξυπάρχα τους για να επιτελέσουν το καδήκον τους στην εντέλεια [με τις περίφημες νέες μεδόδους!]. Είναι τόσο βέβαιοι γι' αυτό που κάνουν, ώστε συμβάλλουν με την αφοσίωσή τους στο να συντηρούν και να τρέφουν την ιδεολογική αναπαράσταση του σχολείου, που δέλει να παρουσιάσει το σημερινό σχολείο τόσο "φυσικό", τόσο χρήσιμο και αναγκαίο, ακόμα και ευεργετικό, όσο ήταν "φυσική", αναγκαία και γενναιόδωρη για τους προπάτορές μας η εκκλησία, εδώ και μερικούς αιώνες» [Louis Althusser].

Λάβρος ο Λαβρόφ (ο ΥπΕΞ της Ρωσίας ντε), ερχόταν την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές ως καλός πωλητικός εταίρος στο πλευρό του Βλαντιμίρ Γιακούνιν, του επικεφαλής της κρατικής εταιρίας των ρωσικών σιδηροδρόμων. Τα δύο παλικάρια ήρθαν γιατί η κρατική εταιρία των ρωσικών σιδηροδρόμων (RZD) έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον για την απόκτηση του 100% των μετοχών της «ΤΡΑΙΝΟΣΕ», αλλά και για την «Rosco», την εταιρία που έχει αναλάβει τη συντήρηση του τροχαίου υλικού για την «ΤΡΑΙΝΟΣΕ». Μ' ένα σημάρι δυο τρυγόνια δηλαδή, αλλά και με επόμενο σημάρι άλλο ένα τρυγόνι, αφού το ενδιαφέρον της RZD στην Ελλάδα δεν περιορίζεται μόνο στα τρένα. Επεκτείνεται και στα λιμάνια, καθώς –όπως είχε δηλώσει πρόσφατα ο Γιακούνιν– οι Ρώσοι ενδιαφέρονται και για το λιμάνι της Θεσσαλονίκης [η σήλη ζήτα συγνώμη για το έλλειμμα πληροφόρησης αναφορικά με το αν το ενδιαφέρον αγγίζει και αεροδρόμια]. Εδώ όμως γεννιεται ένα μείζον [μη ζων] πωλητικό ζήτημα: αν στα δύο δα δοδεί το τρίτο ως δώρο, όπως στις πίτσες και σε άλλα είδη. Άλλα και τα άλλα δύο, μήπως δεν είναι δώρα;

«Αυτοί που καθιστούν την ειρηνική επανάσταση αδύνατη, κάνουν τη βίαιη επανάσταση αναπόδραστη» [Martin Luther King].

Για να μην αναρωτίστε για τη σημερινή φωτογραφία, είναι τραβηγμένη στην ορεινή περιοχή βόρεια της Ξάνθης και γράφει «επιτρούμενη ζώνη – controlled area». Επειδή γνωρίζουμε [ή έστω φανταζόμαστε αλλά με βεβαιότητα] ότι αυτή την εφημερίδα τη διαβάζουν πολλοί... σχετικοί, μήπως μπορούν να μας εξηγήσουν τι ακριβώς υπονοείται by that; Σημειώνεται ότι η πινακίδα βρίσκεται πολύ μετά τις περιβόλτες και πασίγνωστες μπάρες που υπήρχαν κάποτε και έλεγχαν ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει στα Πομακοχώρια... Θα έχουμε απάντηση ή να απευθυνόμενε στο ΥπΕΞ; [απ' όπου πάλι δεν δα έχουμε απάντηση, αλλά μετά βλέπουμε...].

Ας μείνουμε λίγο ακόμη στην τόσο ιδιαίτερη –για μύριους πολιτικούς λόγους– περιοχή της Θράκης. Την περιοχή που ο εδυνικόμος, η πατριδολατρεία-πατριδοκαπηλεία, ο πολιτικός σκοταδισμός, ο ιδεολογικός τσαρλατανισμός και οι κομματικοί τσελεμεντέδες, καθώς και τα απίστευτα φανερά και κρυφά παιχνίδια [μπροστά τους ωχριά ακόμη και ο τόσο ευφάνταστος κινηματογράφος] έχουν σακατέψει και λοβοτομήσει απόλυτα, χωρίς κανένας αληθινά προσδετικός πολιτικός χώρος να ενδιαφέρεται γι' αυτή ούτε «για τα μάπια»... Εκεί το «εορταστικό» τριήμερο της 28ης του Οκτωβρη είχε ιδιαίτερο ψυχαγωγικό ενδιαφέρον. Κώστας Καραμανής και δίδυμα, Ευριπίδης Στυλιανίδης και τρίδυμα, Αλέξανδρος Κοντός by himself, γέμισε παιδιά [πάσης φύσεως] η ορεινή περιοχή της Ξάνθης! Φυσικά όχι τα Πομακοχώρια, αλλά τα διπλανά θυνιά, δυτικότερα, τα... χριστιανικά και αμιγώς πατριωτικά και ελληνικά [εθνογραφικώς και γλωσσολογικώς ειδέσθαι]. Εκαναν πεζοπορία, έκαναν κανό [ποιος Giorgakis ρε:] στον Νέστο, έφαγαν το καταπέτασμα, «ζύμωσαν» και απήλθαν. Κι εσύ λαέ βασανισμένε μην ξεχνάς τον όρο «ραυνγε» (φωτάχος, γαλλιστι).

«Άν καλύτερους καιρούς προσμένεις / αν το δάρρος σου γι' αργότερα φυλάς / μοιάζεις στον ηλιδίο που μέρα / στου ποταμού την όχημα περιμένει / να στερέψουν τα νερά που αιώνια κυλάνε» [Wolf Biermann].

Κοκκινοσκουφίτσα

■ 3η Δίκη 78η συνεδρίαση Τετάρτη, 23.10.13

Η συνεδρίαση άρχισε με μια σχετική καθυστέρηση, λόγω του επισκεπτηρίου των πολιτικών κρατούμενων και επειδή αποουσίασαν οι συνήγοροι ενός κατηγορούμενου λόγω κωλύματος. Στην προηγούμενη συνεδρίαση τα μέλη της ΣΠΦ είχαν καταγγείλει ότι είχαν ξυστεί τα νούμερα όπλων που είχαν βρεθεί σε σπίτι στο Βόλο και είχαν ανακοινώσει ότι θα το ποποθετούνταν στη σημερινή συνεδρίαση, πράγμα που έκανε ο Χρ. Τσάκαλος.

Εισαγωγικά τόνισε ότι εγείρουν αυτό το ζήτημα γιατί αποδεικνύει πώς γίνονται οι έρευνες και όχι για να χτίσουν κάποιο τεκμήριο αιθωρότητας. Τα όπλα που βρέθηκαν, συνέχισε, ήταν της οργάνωσης αλλά δεν ξύσαμε εμείς τα νούμερα. Υπήρχε αικόμη ένα όπλο, που όσο το είχαμε εμείς δεν λειτουργούσε, γιατί έλειπε ένα εξάρτημα. Ακούστηκε ότι με το όπλο αυτό έγιναν βολές και ότι βρέθηκε καθαρό!

Θα αναρωτηθείτε, συνέχισε ο Χρ. Τσάκαλος, τι σημαίνει όλα αυτά για την εξεταζόμενη υπόθεση. Θύμισε ότι η οργάνωση τους χρησιμοποιούσε «Γλοκού» και έτσι η Αντιτρομοκρατική προσπαθεί να χρεώσει στη ΣΠΦ όσους βρέθηκαν να κατέχουν ίδια όπλα, ενώ δεν έχουν καμία σχέση με την οργάνωση. Αναφέρθηκε σε δημοσίευμα του Λαμπτρόπουλου, που μιλούσε για μεγάλη παρτίδα «Γλοκού» που θα ερχόταν από την Φινλανδία και έκανε προσπάθεια να συνδέσει αυτή την υπόθεση με την οργάνωση τους. Σε άλλο δημοσίευμα ο Λαμπτρόπουλος ανέφερε ότι και οι δράστες στο Βελβενδό κρατούσαν «Γλοκού». Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να συνδεθούν μεταξύ τους όσοι έχουν «Γλοκού» τόνισε ο Χρ. Τσάκαλος. Διαφορετικά, πρέπει να ενοχοποιηθούν όλοι όσοι έχουν την ίδια μάρκα αυτοκινήτου με παραπλήσιους αριθμούς πλαϊσίου.

Το έξιμο των αριθμών από την Αντιτρομοκρατική έγινε προφανώς για να το παρουσιάσει ως στοιχείο ενοχοποιητικό για την οργάνωση, με την ένωσια ότι τα μέλη της έξυσαν δήθεν τα νούμερα για να μη γίνει η σύνδεση με κοντινές σειρές όπλων που βρέθηκαν στην κατοχή άλλων. Το τελευταίο το ανέφερε γιατί έγινε προσπάθεια να συνδεθεί η ΣΠΦ με όπλα που βρέθηκαν θαμμένα στην πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου. Θύμισε δε, ότι τότε που βρέθηκαν αυτά τα όπλα έγινε μεγάλος θόρυβος και ότι στο στόχαστρο είχε μπει η οργάνωση του και φιλικά πρόσωπα του Κ. Παπαδόπουλου που είχαν καταθέσει όπλα στην περίπτωση της διαβάσεως της οργάνωσης.

Ο Χρ. Τσάκαλος συνέχισε με την απόπειρα ενοχοποίησης ανθρώπων που είχαν φιλικές σχέσεις με μελή της οργάνωσης. Αναφέρθηκε στην περίπτωση του συγκατηγορούμενου του Κ. Παπαδόπουλου, που ενώ δεν είχε καμία σχέση με την οργάνωση, κατηγορείται ως μέλος, μόνο και μόνο γιατί φιλοζένησε στο σπίτι του τον Γ. Πολύδωρο και την Ολγά Οικονομίδη, που εκείνη την εποχή δεν έχουν καμία σχέση με την υπόθεση του Βόλου, έγγραφα της οποίας διαβάζονται, ούτε με τη ΣΠΦ]. Τότε, ο συνήγορος Δ. Κατσαρής, αφού επεσήμανε τα παραπάνω, υπέβαλε δύο αιτήματα. Πρώτο, ότι το συγκεκριμένο έγγραφο δεν μπορεί να διαβαστεί σ' αυτή την υπόθεση. Δεύτερο, ότι το ζήτημα του αν μπορεί να διαβαστεί από το έγγραφο, δεδομένου ότι ο Δ. Μιχαήλ έχει αθωαθεί, πρέπει να εξεταστεί όταν θ' αρχίσουν να διαβάζονται τα αναγνωστέα έγγραφα του βουλεύματος 209. Σχολίασε δε, ότι το έγγραφο αυτό μπήκε στα αναγνωστέα μόνο και μόνο για να συνθεθούν δύο υπόθεσις που είναι άσχετες μεταξύ τους, αφού οι τέσσερις κατηγορούμενοι δεν έχουν καμία σχέση με τη ΣΠΦ.

Το τρομοδικό τότε επιφυλάχτηκε να αποφανθεί. Ενώ, όμως, σήμερα διέκοψε και έπρεπε να περιοριστεί αυστηρά στο διορισμό συνηγόρων του Θ. Μαυρόπουλου, η πρόεδρος,

οι περισσότεροι από τους οποίους τοποθετήθηκαν.

Ο εισαγγελέας Σ. Μπάγιας είπε ότι όλα αυτά μπορεί να είναι αληθή και μπορεί να οδηγούν σε έρευνα, δεν οδηγούν υποχρεωτικά και σε καταδίκη. Ο συνήγορος Σ. Φυτράκης σημείωσε ότι σε καμία δικογραφία δεν γίνεται έλεγχος των όπλων και απευθύνομενος στους δικαιούχους είπε ότι κατηγορούμ

■ Απεργία πείνας από 24 Σεπτέμβρη

Λευτεριά στους πολιτικούς πρόσφυγες από την Τουρκία

Στην 40ή μέρα απεργίας πείνας βρίσκονται σήμερα οι τέσσερις πολιτικοί πρόσφυγες από την Τουρκία, τους οποίους το ελληνικό κράτος αποφάσισε να εκδώσει στη Γαλλία, τη Γερμανία και την Τουρκία.

Ο δικιγόρος Αχμέτ Ντουζγικούν Γιουκοελ αγωνίστηκε για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Τουρκία και γ' αυτό έγινε στόχος του φοιστικού κράτους. Στη Γερμανία όπου κατέφυγε ως πολιτικός πρόσφυγας φυλακίστηκε για τέσσερα χρόνια, με κατηγορίες που αφορούσαν τη δραστηριοποίησή του σε εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους κρατούμενους των τουρκικών κολαστηρίων. Για τους ίδιους λόγους ζητήθηκε η έκδοσή του και αποφασίστηκε από την ελληνική κυβέρνηση.

Ο Ερντογάν Τσακίρ είναι εργάτης και πατέρας τεσσάρων παιδιών. Ζούσε με την οικογένειά του στη Γαλλία, όπου συνελήφθη για δράσεις αλληλεγγύης. Κατέφυγε στην Ελλάδα και έχει διωχτεί και φυλακιστεί στην Τουρκία ως μέλος της TAYAD, του συλλόγου αλληλεγγύης που έχουν δημιουργήσει οι συγγενείς των πολιτικών κρατούμενων. Η Φαντίκ Αντιγιαμάν και οι σύντροφοί της δέχονται συνεχείς επιθέσεις από τους μπάτους του Δένδια και της συγκυβέρνησης. Μολονότι παραπέμφθηκε σε δίκη και αθωάθηκε, η Φαντίκ έχει προσαχθεί μέχρι τώρα επτά φορές στα αιστονομικά τμήματα και τη ΓΑΔΑ, ενώ σε δυο τουλάχιστον περιπτώσεις ξυλοκοπήθηκε.

Στην Κωνσταντινούπολη, μέλη του Συλλόγου των συγγενών των πολιτικών κρατούμενων προσπαθούν να πραγματοποιήσουν απεργία πείνας έξω από το ελληνικό προξενείο και αντιμετωπίζουν την καταστολή της τουρκικής αστυνομίας. Εκδηλώσεις γίνονται σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις, ενώ την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραφμές βρισκόταν σε εξέλιξη συγκέντρωση στα Προπύλαια του Πανεπιστήμιου της Αθήνας και πορεία.

Καμπονάκι για την υγεία των απεργών πείνας χτύπησε η γιατρός Ολγα Κοσμοπούλου,

από τον κατάλογο της εισαγγελίας, κανένας από τους οποίους δεν συνεισέρεψε κάπι στο ασθροκατηγορητήριο. Κανένας δεν ισχυρίστηκε ότι κινδύνεψαν ανθρώπινες ζωές. Επανολαμβάνουμε για μια ακόμη φορά, ότι η επίκληση κινδύνου ανθρώπινης ζωής, από κυβέρνηση και κατασταλτικούς μηχανισμούς, είναι προσχηματική. Την ανθρώπινη ζωή το καπιταλιστικό σύστημα την έχει ευτελίσει και οι σχετικοί ισχυρισμοί προβάλλονται για την απαξίωση των πολιτικών αντιπάλων του συστήματος, αλλά και για τη βαρύτερη ποινική μετοχείση τους.

Οι περισσότεροι από τους μάρτυρες που εξετάστηκαν ήταν για υποθέσεις για τις οποίες έχουν προηγθεί αρκετοί μάρτυρες. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν εξετάζονται με τη σειρά όλοι οι μάρτυρες για κάθε έχειριστη

Ο Μεχμέτ Γιοιλά από τα φοιτητικά του χρόνια αγωνίστηκε ενάντια στο φασισμό, για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των λαών της Τουρκίας. Συνέληψθη στην Ελλάδα για την επαναστατική του δράση και απειλείται με έκδοση στην Τουρκία.

Σε αλληλεγγύη στους φυλακισμένους αγωνιστές απεργία πείνας προγραμματοποιεί και η Φαντίκ Αντιγιαμάν, μητέρα δύο παιδιών, πολιτική πρόσφυγας στην Ελλάδα, που έχει διωχτεί και φυλακιστεί στην Τουρκία ως μέλος της TAYAD, του συλλόγου αλληλεγγύης που έχουν δημιουργήσει οι συγγενείς των πολιτικών κρατούμενων. Η Φαντίκ Αντιγιαμάν και οι σύντροφοί της δέχονται συνεχείς επιθέσεις από τους μπάτους του Δένδια και της συγκυβέρνησης. Μολονότι παραπέμφθηκε σε δίκη και αθωάθηκε, η Φαντίκ έχει προσαχθεί μέχρι τώρα επτά φορές στα αιστονομικά τμήματα και τη ΓΑΔΑ, ενώ σε δυο τουλάχιστον περιπτώσεις ξυλοκοπήθηκε.

Στην Κωνσταντινούπολη, μέλη του Συλλόγου των συγγενών των πολιτικών κρατούμενων προσπαθούν να πραγματοποιήσουν απεργία πείνας έξω από το ελληνικό προξενείο και αντιμετωπίζουν την καταστολή της τουρκικής αστυνομίας. Εκδηλώσεις γίνονται σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις, ενώ την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραφμές βρισκόταν σε εξέλιξη συγκέντρωση στα Προπύλαια του Πανεπιστήμιου της Αθήνας και πορεία.

Καμπονάκι για την υγεία των απεργών πείνας χτύπησε η γιατρός Ολγα Κοσμοπούλου,

επιπλέοντα α' του ΕΣΥ, μέλος της ΕΓ της ΟΕΝΓΕ και του ΔΣ του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιά, που εξέτασε τους τρεις στις 27 Οκτώβρη. Οπως αναφέρει, «και οι τρεις κρατούμενοι απεργούπεινας βρίσκονται σε κρισιμότατη και οριακή κατάσταση, επικίνδυνη για την ίδια τους τη ζωή. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι, επί ένα μήνα, δεν έχει γίνει σε κανέναν τους πλήρης αιματολογικός και καρδιολογικός ελέγχος, ούτε έχει προταθεί σε κανέναν τους μεταφορά σε νοσοκομείο. Προτάθηκε από πλευράς μου

μεταφορά σε δημόσιο νοσοκομείο και στους τρεις τους, πληγόμων δηλώνουν ότι δεν επιθυμούν νοσηλεία, και ότι θα συνεχίσουν την απεργία πείνας μέχρι το τέλος. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, και με δεδομένη την αδυναμία παροχής οποιασδήποτε επείγουσας ιατρικής φροντίδας μέσα στις φυλακές σε περίπτωση που παραστεί ανάγκη, υπάρχει άμεσος και σοβαρός κίνδυνος ανθρωπιστικής τραγωδίας». Αυτόν τον κίνδυνο πρέπει να αποτρέψουμε με την πιο μαχητική αλληλεγγύη μας.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Μπορεί ο Λουκιανός (πτοιος Κρηταρδόνης ρε;) από την πολύπαθη Συρία –πληγή πολιτογραφημένος Ελλην κι αυτός να έγραψε τους «νεκρικούς διαλόγους», όμως στο πέρασμα των αιώνων (ε, όνων) η ελληνίς λαϊκή μουσα κατέγραψε πλείστους όσους άλλους. Θα εστιάσουμε σήμερα στους μεσαιωνικούς τοιαύτους, μνημειώδεις διαλόγους μεταξύ ιπποτών ή πτωτών και δεσποσύνων, βασιλιάδων και βασιλισσών, φεουδαρχών και δουλοπάροικων, κουλάκων και μουζίκων, ευγενών και πλεμπάργιας, λαϊκού και Κολωνακίου.

Ενα από τα ειδη των ίδης καταγεγραμμένων διά λόγων διαλόγων, είναι η Τ.Σ.Α.Κ. (Τρυφερή Συζυγική Αβρή Κρεβατομουρμούρα). Παρουσιάζουμε σε παγκόσμια αποκλειστικότητα ένα δείγμα που άπτεται –εμμέσως πληγ σαφώς σα φως– του μεσαιωνικού πολιτικού πολιτισμού:

- Τρεις τούμπες κάνεις στη στιγμή και άλλες δυο κατόπι Αλέξη μπατιάς κι είσαι ζαβό ή απλά τους κοριδεύεις;
- Στο τέλος θ' αμφιβάλλουνε ακόμα κι οι δικοί σου άξαρνα πάνω ανέβηκες, άξαρνα θα κατέβεις.
- Παγώνα και τρυγόνα μου, κάργια και περιστέρα δίχως τις τούμπες είν' κλειστός ο δρόμος για τον θώκο.
- Πρέπει τη μια να λες αυτό και έπειτα εκείνο και όταν σου την πέφτουνε, τότε να κάνεις μόκο.

Ενα άλλο ειδος είναι ο ξενερωτικός διάλογος. Οπως μαρτυρούν τα δύο συνθετικά συνθετικά της λέξης (ξένοι και ερωτικός), πρόκειται για ερωτικό διάλογο μεταξύ δύο ξένων. Ιδού ένα δήγμα:

- Σιγά Αγγέλα, με πονάς. Και πρόσεχε το μάτι καλλίο πατό να βγει όπως λέν', παρά το όνομά σου.
- Antonis, πρώτα τ' όνομα σου βγήκε. Ασ' την πλάκα. Θα σου 'ρχομαι συνέχεια. Πονάει, μα ξέρω: αρέσει.

Οι διάλογοι όμως δεν περιορίζονται μόνο μεταξύ ετεροφύλων. Ούτε καν και αυτοί ακόμη οι ερωτικοί. Λαμπρό δείγμα εκείνοι που συγκεντρώθηκαν υπό τον τίτλο «ναζί κανείς ή να μιζεί;», ένα δείγμα των οποίων (ω, πύω!) είναι και το αικόλουθο βουκολικό:

- Μη σε ζορίζει η στενή, σδερα μη φοβάσαι.
- Ορθώσου, μη βαρυγκωμάς. Πονούν τα παλικάρια;
- Εσκισα πρώτα το καλσόν από τη λεβεντιά μου και αν καρφώσω κι αλλουνούς, θα χάσω το κοπάδι μ'.

Λίγο αριστερότερα στον πίνακα που φιλοτέχνησε με βάση τους διαλόγους και ευρισκόμενος εις πανικό σε ισπανικό έδαφος ο λαϊκός ζωγράφος Ντομινίκ, διαβάζουμε:

- Και με τον αστυφύλακα και με τον χωροφύλακ δεν κάνεις επανάσταση, παρά μονάχα μπίζνες.
- Πού το 'δες, πού τ' αντάμωσες, ξεκάθαρα να λέω πως θέλω επανάσταση; Γ' θέλω το γκουβέρνο.

Στη βάση του ίδιου πίνακα που προσομοιάζει με την κόλαση του Δάντη, τα τιμολόγια-παράδεισο του Πλούταρχου και το καθαρτήριο της τυφλής δικαιοσύνης, βλέπουμε να βυθίζεται –λόγω ασύλληπτου πληγ περίπτωση βάρους – το πράσινο, βαλτωδές και μουχλιασμένο έρμα της κοινωνικοπολιτικής μυκητίασης που εμφανίστηκε στη δεκαετία του '80, μαζί με το AIDS:

- Σαράντα χρόνια στήσιμο δεν έχει ματαγινέ συγνώμη για το ραντεβού, καλή μου Ιστορία.
- Βρε δε για μεσαία λέω 'γω που θα σε συγχωρήσω τα τελευταία σου είν' αυτά κι απέ το ήλιος σβήνει.

Τέλος, ας μείνουμε στον χώρο της οσμηρής αποσύνθετης, παραθέτοντας τον διαζευκτικό διάλογο που κλείνει το σημερινό αφιέρωμα (αυτά μαζί με πολλά άλλα θα περιέχει το ντοκιμαντέρ που θα προβληθεί στ

Όταν η αλληλεγγύη είναι έμπρακτη, η νίκη πλησιάζει

Γράψαμε σε προηγούμενο φύλλο για τις ανακοινώσεις των οπαδών του Ηρακλή και του ΠΑΟΚ, με τις οποίες ξεκαθάριζαν την αντίθεσή τους στην προσπάθεια της εταιρίας «Ελληνικός Χρυσός» να εξαγοράσει τη σιωπή και τη συνενοχή των οπαδών για το έγκλημα που προσπαθεί να επιβάλει στη Χαλκιδική, μέσα από συμφωνίες για χορηγίες στις ομάδες τους. Οι οπαδοί του Ηρακλή κατάφεραν να αποτρέψουν τη «χορηγία» σε αντίθεση με τους ΠΑΟΚτζήδες, γιατί στον ΠΑΟΚ πρώτα υπογράφτηκε εν κρυπτώ η συμφωνία και μετά ανακοινώθηκε. Τότε οι οπαδοί του ΠΑΟΚ είχαν τονίσει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι αφού δεν κατάφεραν να αποτρέψουν τη συμφωνία για χορηγία στο τμήμα βόλεϊ της ομάδας τους, θα κάνουν ότι είναι δυνατόν για να την ακυρώσουν και να διαγράψουν μια μαύρη σελίδα στην ιστορία της ομάδας.

Κάποιοι θεώρησαν ότι αυτό ήταν μόνο λόγια και ότι στην πράξη δε θα μπορούσαν να ολλάξουν τα πράγματα. Οι ΠΑΟΚτζήδες όμως απέδειξαν έμπρακτα ότι είναι συνεπείς στα όσα έγραψαν στην ανακοίνωσή τους και με τις ενέργειές τους δείχνουν ότι δεν θα αφήσουν να ξεχαστεί η δεσμευσή τους. Ήδη προσματοποίησαν την πρώτη τους ενέργεια στον αγώνα βόλεϊ Κηφισιά – ΠΑΟΚ. Περίπου τριάντα ΠΑΟΚτζήδες πήγαν στο Ζηρίνειο, μπήκαν στο γήπεδο, διέκοψαν τον αγώνα, έβαλαν στις φανέλες των παιχτών του ΠΑΟΚ, αυτοκόλλητα με το σύνθημα «Έξω ο χρυσός» για να καλύψουν τη διαφήμιση της «Ελληνικός Χρυσός» και προειδοποίησαν τους παίχτες της ομάδας τους να μην τολμήσουν να βγάλουν τα αυτοκόλλητα. Μετά ανέβηκαν στην εξέδρα, σήκωσαν ένα μεγάλο πανό για το θέμα, φώναξαν συνθήματα και αποχώρησαν λίγο αργότερα από το γήπεδο χωρίς να δημιουργήσουν πρόβλημα στη διεξαγωγή του αγώνα.

Πρέπει να είναι η πρώτη φορά που γίνεται τέτοια ενέργεια από οπαδούς μιας ομάδας εναντίον του χορηγού της και γ' αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία. Δείχνει ότι όταν υπάρχει θεληση, βρίσκονται και οι τρόποι για να είναι κάποιος συνεπής στα όσα διακηρύσσει. Σε μια περίοδο που η οικονομική κρίση έχει φέρει σε

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

απόγνωση το λαό και τη νεολαία, η στάση των οπαδών του ΠΑΟΚ αποκτά μεγαλύτερη αξία, αφού απαιτούν από τη διοίκηση να επιστρέψει τα 200.000 ευρώ και να πάψει να λερώνει τη φανέλα της αγαπημένης τους ομάδας η «Ελληνικός Χρυσός». Είναι σύγουρο ότι θα υπάρξουν και άλλες παρόμοιες ενέργειες εκ μέρους των οπαδών του ΠΑΟΚ, αφού από την πλευρά της η διοίκηση δείχνει να μην κάνει πίσω.

Μετά την αποχώρηση των οπαδών και με προτροπή των υπεύθυνων της αποστολής του ΠΑΟΚ, οι παίχτες έβγαλαν τα αυτοκόλλητα από τις φανέλες τους. Σε αντίθεση με τους οπαδούς, οι παίχτες δε στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων και έδειξαν ότι προκειμένου να εξασφαλίσουν τα συμβόλαια τους δεν είναι διατεθειμένοι να ακολουθήσουν τους οπαδούς. Βάζουν τα φράγκα πάνω από την ιστορία της ομάδας στην οποία αγωνίζονται.

Η ενέργεια των οπαδών του ΠΑΟΚ έγινε δεκτή με θετικά σχόλια από τη συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών όλων των ομάδων, όμως δεν έλειψε και η κριτική από κάποιους, η οποία εσπιάστηκε σε δυο σημεία. Πρώτα κατηγορήθηκαν ότι μετά τη διαφαρτυρία δεν κάθισαν στο γήπεδο να ενισχύσουν την ομάδα τους, αλλά έφυγαν και δεύτερον ότι από τη στιγμή που απαιτούν να μη δεχτεί η διοίκηση τα 200.000 ευρώ της χορηγίας, θα έπρεπε να έχουν κάνει ενέργειες για να βρουν τρόπους χρηματοδότησης της ομάδας.

Οσον αφορά την πρώτη «κατηγορία», όσοι γνωρίζουν τι παίζει με τους οργανωμένους οπαδούς θα καταλάβουν ότι η αποχώρησή τους από το γήπεδο ήταν μια στοιχειώδης ενέργεια προστασίας τους από τυχόν προσαγωγή για πρόκληση αθλητικής βίας. Δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο αγώνας γινόταν στην Αθήνα, σε περιβάλλον εχθρικό για τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, και σε περίπτωση προσαγωγών δε θα μπορούσε να υπάρχει δυναμική συμπαράσταση. Αρα, πολύ σωστά έκαναν τη διαφαρτυρία τους και αποχώρησαν, δείχνοντας ότι η ενέργειά τους ήταν πολύ λάβια σχεδιασμένη και ότι είχαν λάβει υπόψη τους όλες τις παραμέτρους, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν ήταν μια αυθόρ

απόγνωση το λαό και τη νεολαία, η στάση των οπαδών του ΠΑΟΚ αποκτά μεγαλύτερη αξία, αφού απαιτούν από τη διοίκηση να επιστρέψει τα 200.000 ευρώ και να πάψει να λερώνει τη φανέλα της αγαπημένης τους ομάδας η «Ελληνικός Χρυσός». Είναι σύγουρο ότι θα υπάρξουν και άλλες παρόμοιες ενέργειες εκ μέρους των οπαδών του ΠΑΟΚ, αφού από την πλευρά της η διοίκηση δείχνει να μην κάνει πίσω.

Οσον αφορά την πρώτη «κατηγορία», όσοι γνωρίζουν τι παίζει με τους οργανωμένους οπαδούς θα καταλάβουν ότι η αποχώρησή τους από το γήπεδο ήταν μια στοιχειώδης ενέργεια προστασίας τους από τυχόν προσαγωγή για πρόκληση αθλητικής βίας. Δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο αγώνας γινόταν στην Αθήνα, σε περιβάλλον εχθρικό για τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, και σε περίπτωση προσαγωγών δε θα μπορούσε να υπάρχει δυναμική συμπαράσταση. Αρα, πολύ σωστά έκαναν τη διαφαρτυρία τους και αποχώρησαν, δείχνοντας ότι η ενέργειά τους ήταν πολύ λάβια σχεδιασμένη και ότι είχαν λάβει υπόψη τους όλες τις παραμέτρους, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν ήταν μια αυθόρ

μητηριανή ενέργεια και έχουν την ικανότητα να κάνουν και στο μέλλον αντίστοιχες κινήσεις διαμαρτυρίας.

Οσον αφορά τη δεύτερη «κατηγορία», αυτή πέφτει πολύ πιο εύκολα από την πρώτη. Αφενός γιατί η χρηματοδότηση μιας ομάδας είναι αποκλειστική ευθύνη της διοίκησης και ιδιαίτερα όταν αυτή αποφασίζει ότι η ομάδα θα κάνει πρωταθλητισμό και κατά συνέπεια θα πρέπει να αυξηθεί ο προϋπολογισμός της. Αφετέρου γιατί οι οπαδοί του ΠΑΟΚ έχουν διακηρύξει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο, ότι προτιμούν την επιλογή η ομάδα τους να μην κάνει πρωταθλητισμό και να προσταθεί να αυξηθεί ο προϋπολογισμός της.

Εν κατακλείδι, αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι ότι αυξάνονται συνεχώς οι πιθανότητες ο αγώνας των κατοίκων της Χαλκιδικής να είναι νικηφόρος, αφού όπως άλλα δείχνουν έχει καταφέρει να συγκινήσει μεγάλο κομμάτι της ελληνικής νεολαίας και μάλιστα στα όταν ένα δυναμικό της κομμάτι, η νεολαία στις εξέδρες των γηπέδων, έχει πειστεί ότι πρέπει να βάλει την αλληλεγγύη και τον αγώνα για τα θέματα της καθημερινότητας πάνω από τα συμφέροντα της ομάδας που υποστηρίζει. Οσοι γνωρίζουν το γήγενοςθα στις εξέδρες και στους συνδέσμους των οπαδών μπορούν να καταλάβουν τη σημασία που έχει αυτό το γεγονός.

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στους θανάτους μεταναστών - εργατών από το Νεπάλ, που δουλεύουν στα έργα ανοικοδόμησης των γηπέδων για το Μουντιάλ του 2022. Αιτία των θανάτων είναι οι απάνθρωπες συνθήκες εργασίας, οι σοβαρές ελλείψεις υγιεινής στους χώρους που τους έχουν στοιβάξει οι σύγχρονοι δουλέμποροι και η ελλιπής διατροφή εξαιτίας των πολύ χαμηλών μεροκάματων. Μέχρι στηγμής η ΦΙΦΑ σφυρίζει αδιάφορα, προσπαθώντας να φορτώσει την ευθύνη στην κυβέρνηση του Κατάρ, όμως δε θα μπορεί να τηρεί για πολύ καιρό αυτήν την ενέργεια και την ικανότητα να κάνουν και στο μέλλον αντίστοιχες κινήσεις διαμαρτυρίας.

■ Μ. ΜΑΓΙΕΒΣΚΑΓΙΑ – Α. ΜΑΣΛΙΟΥΚΟΣ Παιδαγωγικό Ποίημα

Kινηματογραφική μεταφορά του εμβληματικού «Παιδαγωγικού Ποίηματος» του Αντών Μακαρένκο, του πρωτοπόρου αυτού σοβιετικού παιδαγωγού που κατήγγειλε τις παιδιές παιδαγωγικές μεθόδους που στηρίζονταν στο φόβο και τη βία και πρότεινε νέες, που στηρίζονταν στην αφοσίωση και την εμπιστοσύνη και προήγαγαν τις κομμουνιστικές αντιλήψεις για το «νέο άνθρωπο».

Ο Μακαρένκο έκανε τότε ένα μεγάλο πείραμα. Εφτιάξει μια κολεκτίβια με παιδιά του περιθώριου, που είχαν μετά βίας επιβιώσει από το ρωσικό εμφύλιο και το λιμό που ακολούθησε, των οποίων η μοίρα σε άλλες συνθήκες θα ήταν η φυλακή, και κατάφερε με τη δική του επαναστατική παιδαγωγική μέθοδο να τα μορφώσει και να τα παραδώσει στη σοβιετική κοινωνία ως άξια μελή της.

Η ταινία γυρίστηκε το 1956, ενώ την ίδια χρονιά συμμετέχει στο φεστιβάλ της Βενετίας. Στην Ελλάδα προβάλλεται για πρώτη φορά.

■ ΑΜΠΙΤΕΛΑΤΙΦ ΚΕΣΙΣ

Η ζωή της Αντέλ

Hπο συζητημένη ταινία του τελευταίου Φεστιβάλ των Καννών προβάλλεται αυτήν την εβδομάδα για πρώτη φορά και στις ελληνικές κινηματογραφικές αίθουσες. Πρόκειται για τη ζωή της δεκαπεντάχρονης Αντέλ, η οποία με στην εφηβεία της ψάχνει τη σεξουαλικότητα αλλά και γενικότερα την ταυτότητά της. Η σχέση της μ' ένα συμμαθητή τη

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

E-fuck: Ενιαίος Φόρος Ακ.ινήτων

Da zdrastvuet bal'shaya sasialistchiskaya russkaya rival'utsiya!

Εμπρός της γης οι κολασμένοι, όχι οι κουρασμένοι...

«Υπάρχει φόβος ότι θα πεθάνουν χιλιάδες άνθρωποι χωρίς λόγο καθώς η θερμοκρασία πέφτει και οι τιμές ανεβαίνουν» («Independent»). Εμ, το κρύο από μόνο του δε σκοτώνει. Η φτώχεια σκοτώνει (στον αναπτυγμένο καπιταλισμό). Ή καλύτερα, ο καπιταλισμός σκοτώνει κάργα, δημιουργώντας μαζική φτώχεια, αλλά και τους ανατροπείς του

Σκατά το μεροκάματο, σκατά το μεροδούλι, φάε την κούπα του ρυζιού και μη μιλάς, ρε κούλη

◆ Την έκανε τοίου και ο Λου Ρηντ.

◆ Who do you think we are (Deep Purple)...

◆ «Μπάτσοι»; Λιάνα, παιδί μου, (Ριζοσπάστης, 27-10-13) τους «εργαζόμενους των σωμάτων ασφαλείας» αποκαλείς μπάτσους; Τς... τς... τς... Πού είναι το ήθος της... Εκάλης; (Ντροπή, ντροπή, ντροπή τέτοιο παιδί). Πάντως δεν αναφέρεται στην Ελλάδα...

◆ Και δεύτερος νεκρός - «χωρίς εισιτήριο».

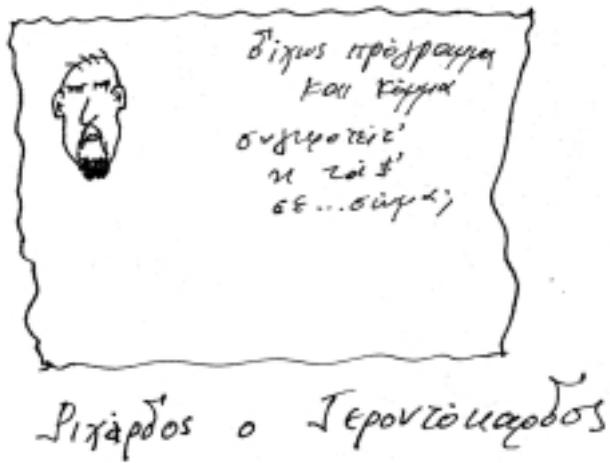
◆ Άμα θες εφτά χρόνια για το λόουερ, μάλλον πας όλο και πιο... slower.

◆ Νιγκράματην τοτ-ζε σλιπόι, φριούντου γιβζό ζητούντινοντάστι: αγράμματος ίσον αόμματος, παντού τον περιμένουν οποτούχια και δυστυχία (από αφίσα του 1920 στη Σοβιετική Ένωση για την προσέλκυση των Ρομά στη μόρφωση...).

◆ «Για να άλλαξει υπέρ της (σ.σ.: της εργατικής τάξης) πρέπει η ίδια να πιστεύει στη δύναμη της, να πάψει να τρέφει αυταπάτες για το ίδιο το κοινοβούλιο...», (Ριζοσπάστης, 24-10-13). Look who's talking, ρε παιδιά.

◆ «250 εκ. ευρώ το χρόνο για την ιατροφαρμακευτική κάλυψη των ανασφαλιστων είναι βέβαιως ένα μεγάλο ποσό». (Αλ. Τσίτρας, 24-10-13). Γιατί περιμένει να κυβερνήσει υπεύθυνα (ο Ντίλμος Ρούσεφος της Ελλάδας – και της Ε.Δ.Α.Σ.).

◆ Τι ακριβώς πρότεινε ο (δημο-

πιογράφος της Αυγής) Γ. Κυρίτσης (Ευαγγελάτος, SKAI, 28-10-13); Για να ανατραπεί η κυβέρνηση «μουγγή κατακραυγή» του λαού (ούτε μιούντζες πια...), κοινώς βροντολαλούν οι βουλευτές κι αναστενάν οι κάλπες.

◆ «Ο λαός είναι και θα μείνει ο βασικός αιμοδότης του ΚΚΕ» - αυτό διατείνεται ο Ριζοσπάστης, 26-10-13, για την οικονομική εξόρμηση του Περισσού. Και η χρόνια κρατική χρηματοδότηση και τα δάνεια της Τυποεκδοτικής από την... εθελοντική λαϊκή αιμοδοσία προήλθαν;

◆ Συνέντευξη μ' έναν... Καμμένο.

◆ «Θυμάστε βέβαια την του Παγκάλου ρήση περί του Αβραμόπουλου ως "κυρίου Τίτοπα", όπως επίσης θα θυμάστε πέρσο του κόστισε τότε η αιμοχολόγητη οίηση. Σήμερα, ως "κυρίους Τί-

ποπα" θα μπορούσε να αποκαλέσει κανείς τη συντριπτική πλειοψηφία της εγχώριας ιντελγκέντσιας. Τους θεωρούμενους ή δηλούντας διανοούμενους. Ενταγμένοι απόλυτα στο ισχύον σύστημα, ενοχλούνται μόνο αν τους αφιεριθηθούν κεκτημένα οφίκια ή καρέκλες. Βολεύονται από τα ψηφία τους παραχωρούν τα αφεντικά της χώρας – όχι μόνον οι νυν διαπλεκμένοι αλλά οι ανέκαθεν διαπεπλεγμένοι – και τους αρκεί να αποκαλούνται "πνευματική ηγεσία". Ακριβώς στα πίτουρα και φτηνοί στο σάρι, επιπλέονται λαύροι με όλο το ούσιο της γραφίδας τους εναντίον κάποιου μικρογαβρία πτταισματία, αλλά αφήνουν ασχολίαστα τα μεγάλα ψάρια, τους εργοδότες τους...» (Μάνος Στεφανίδης, «Αντί», 7-6-96, αναδημοσίευση στο βιβλίο του «Ο πολιτισμός στην εποχή της μελαχολίας»).

◆ «Μουγγή κατακραυγή» ο Γ. Κυρίτσης (28-10-13), «Μήνυμα ενότητας και εκλογικής ετοιμότητας» από Τσίτρα (σύμφωνα με ΕρΣΥΝ, 29-10-13), τον «καναπέ» επικαλείται ο Π. Λαφαζάνης (ιδιοφύλλο ίδιας ερημερίδας) βάζοντας και λίγο «σαλτσά» από «ταξικούς αγώνες» με «σακρές προοδευτικό πολιτικό πρόσωπο». Πρόσημο; Ψήφος, ντε...

◆ «Κοτ' αρχήν, το να εμποδιστεί η νίκη του φασισμού εξαρτίεται πριν απ' όλα από την αγωνιστική δραστηριότητα της ίδιας της εργατικής τάξης, από τη συστερίωση των δυνάμεων της σε ενιαία δύναμη, που ν' αγωνίζεται εναντία στην επίθεση του κεφαλαίου και του φασισμού... δεύτερο, εξαρτίεται από την ύπαρξη ενός δυνατού επαναστατικού κόμματος, που να καθοδηγεί σωστά τον αγώνα των εργαζομένων ενάντια στο φασισμό... τρίτο, εξαρτίεται από τη σωστή πολιτική της εργατικής τάξης απέναντι στην αγροτιά και τις μάζες των μικροαστών στις πόλεις... Τέταρτον εξαρτίεται από την επαναστατική επαγρύπνηση και την έγκαιρη δράση

του προλεταριάτου». (Γκ. Ντιμιτρόφ: «Ο Φασισμός»).

◆ Στη μόνιμη υπεράσπιση της Χρυσής Αυγής ο Τρίγκι-Τράγκας.

◆ «Πολλά από τα πειράματα με διαγονιδιακά ζώα σχεδιάζονται για να αυξήσουν την ταχύτητα της ανάπτυξης και το βάρος και για να μειώσουν το λίπος... Οι συμβατικές πρακτικές εκτροφής των ζώων προσφέρουν μαρτυρίες για τις κτηνώδεις απώλειες που προκάλεσε στα ζώα το κυνηγητό όλο και μεγαλύτερο κέρδους. Για παράδειγμα, το σύγχρονο κοτόπουλο που προορίζεται για τροφή έχει βελτιωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να φτάνει στην αριμότητα σε λιγότερο από επτά εβδομάδες (σ.σ. από το σπέρμα στο πιάτο σας) και σε βάρος 2,5 κιλά κατά το χρόνο της σφραγής... Τώρα, οι επιστήμονες της γενετικής μηχανικής επιδιώκουν να κατοχυρώσουν πατέντα, στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, για ένα διαγονιδιακό κοτόπουλο που περιέχει ένα γονιδιού ορμόνης βοοειδών (αγελάδας)». Καθόλου ανεξάρτητη επιστήμη, λοιπόν. (Τα αποστάσματα από το βιβλίο του Τζέρεμι Ρίφκιν «Ο αιώνας της βιοτεχνολογίας», 1998). Καταγελάδα, λοιπόν.

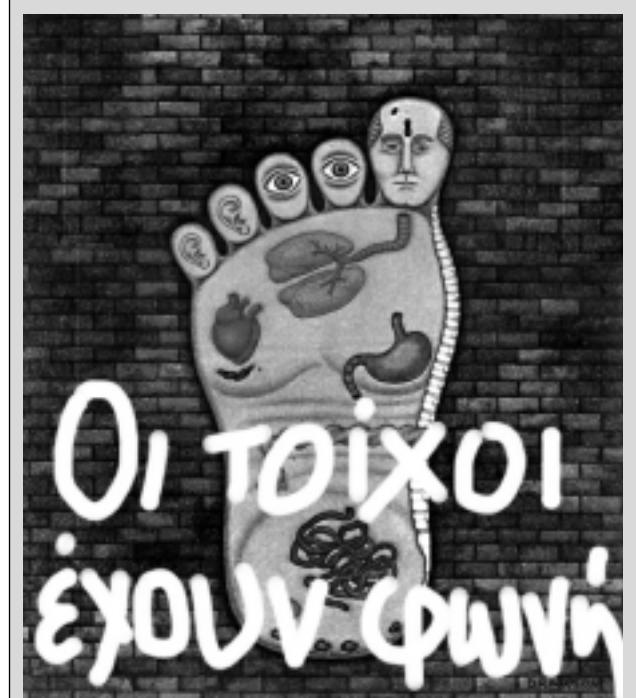
◆ «...μέτρα αδιέξοδα και καταστροφικά για την οικονομία και την κοινωνία... αξιοποιώντας (σ.σ.: στην τοπική αυτοδιοίκηση) τις υπάρχουσες περιορισμένες χρηματοδοτήσεις και το υφιστάμενο προσωπικό...». Τάδε έγραψε ο ΔΗΜΑΡίτης(;) κ. Γιάννης Σπιλάνης (ΕρΣΥΝ, 29-10-13), επίκουρος στο Παν. Αιγαίου και τέως γ.γ. Αιγαίου και νησιωτικής πολιτικής. Για τον τρίτο πόλο, ρε γαμώτο. Στη δεύτερη αράδα προσέξτε πως ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ την υπάρχουσα κυβερνητική πολιτική.

◆ «Υπό το καθεστώς μετουσιώσωσης της εθνικοφροσύνης σε εθνοσωτήρια ιδεολογία, η Εκκλησία ήταν εξ ορισμού ευεπίφρορη στην αντικομμουνιστική προπαγάνδα. Η ιστορία πειθεί πως οι θρησκευτικοί θεσμοί διαπίνονται από δύο θεμελιώδη χαρακτηριστικά: τον έμφυτο συντριπτισμό, στο βαθμό που υπηρετούν τη διατήρηση του status quo, και την ιδεοληφία ως συγκροτησιακό συστατικό της πίστης. Ουδείς, λοιπόν, πάραξενεύθηκε για τη συμπόρευση εθνικοφροσύνης και χριστιανισμού καθ' ο μέρος οι αξιακές συνιστώσες αμφοτέρων συνέκλιναν αποφασιστικά. [Α. Δαβαλάς: «Η συγκρότηση της δεξιάς ιδεολογίας στη μεταπολεμική Ελλάδα (1944-1981)»].

◆ Patati-patata

◆ If life is a bitch, I'm her son.

Βασίλης

◆ Ο μπολσεβικισμός είναι η μούχλα του παρελθόντος (σύνθημα στην Πανεπιστημίου, με υπογραφή ένα αστέρι)

Κάποια (πολιτικά) κόμπτλεξ δεν κρύβονται με τίποτα. Και βέβαια, όπως συμβαίνει με όλα τα κόμπτλεξ, οι φορείς τους δεν το αντιλαμβάνονται. Ζουν στη δική τους φαντοσική πραγματικότητα. Καμφάρων για την αμάθειά τους. Ικανοποιούνται με την ασχετοσύνη τους. Θα ήταν ενδεχόμενος συμπαθείς, αν δεν έκαναν ζημιά, μεταφέροντας τα κόμπτλεξ σε άλλους. Ρίχνουν νερό στο μύλο της αντίδρασης, αβαντάρουν τους αναθεωρητές ιστορικούς και τους δημοσιογράφους της καφρίλαις. Σαν τον Πρετεντέρη, ας πούμε, που παρουσιάζει τον μπολσεβικισμό ως σύμμορχο του ναζιφασισμού! Θα προτρέπομε τον συνθηματογράφο και όσους σκέπτονται με τον ίδιο τρόπο ν' ανοίξουν κάνα βιβλίο, μπας και ξεστραβωθούν λίγο, μπας και φύγει η... μούχλα από τον εγκέφαλό τους, αλλά έχουμε την υποψία πως η μούχλα έχει καταλάβει και τα αισθητήρια όγκωνά τους.

◆ Από την αιτομική αγανάκτηση του καθενός στη συλλογική απαλλοτρίωση των πάντων (ανυπόγραφο σύνθημα στη Βασιλίσση Σοφίας)

Η πρώτη αντίδραση, όταν διαβάζεις συνθήματα που αντιπαραθέτουν το συλλογικό στο αιτομικό, είναι να χαρείς. Η επίγευση, όμως, είναι ένα «κρίμα». Κρίμα γιατί τη σωστή αιφετηρία διαδέχεται ένα ιστορικό όλμα που μοιάζει με όλμα στο κενό. «Συλλογική απαλλοτρίωση των πάντων» ως απάντηση στην «αιτομι

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Μέρκελ ξεμπροστιάζει τον Σαμαρά, διαρρέοντας ότι συναντήθηκαν μόνο για πέντε λεπτά στο περιθώριο της συνόδου του ΕΑΚ και πως δεν συζήτησαν τίποτα ουσιαστικό, καθώς τον παρέπεμψε στην τρόικα για ότι έχει σχέση με την πορεία του ελληνικού «προγράμματος». Ανάλογου περιεχομένου δήλωση («ό, τι είναι να το συζητήσετε με την τρόικα») έκανε και ο Ρεν μερικές μέρες πριν τη Μέρκελ.

σφοροδιαφυγή και εισπράττοντας τις καθυστερούμενες οφειλές προς τα Ταμεία. Η εκπρόσωπος της Κομισιόν Σαντάλ Χιουζ δηλώνει ότι «η τρόικα θα είναι σε θέση να συνεχίσει την αποστολή αξιολόγησης στην Αθήνα, όταν θα έχουν ληφθεί επαρκείς πληροφορίες από τις ελληνικές αρχές που θα μας επιτρέψουν να έχουμε ουσιαστικές συζητήσεις για την πολιτική που θα ακολουθηθεί». Και συμπληρώνει με

χονταν ως επιβράβευση για τις προσπάθειες και για το πρωτογενές πλεόνασμα (ο Σαμαράς το λέγε αυτό), είναι αναγκασμένη να συζητά στο ρυθμό της μετρολογίας. Από το «όχι νέα μέτρα» να πηγαίνει στο «όχι νέα οριζόντια μέτρα» και από το «όχι νέα δημοσιονομικά μέτρα» να πηγαίνει στο «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις με δημοσιονομικό όφελος». Οταν γίνεται συζήτηση για «μέτρα» (όποιο επίθετο κι αν μπαίνει και της σκληρής διαπραγμάτευσης). Την κατάληξη την ξέρουμε. Θα υπάρξει μια συμφωνία με την τρόικα (η «πολιτική διαπραγμάτευσης» ξεκίνησε πριν καν αρχίσει), στην οποία θα φορτωθεί η ευθύνη για τις «κακές αποφάσεις». Η κυβέρνηση θα εμφανιστεί ως αθώα του αίματος. Θα εμφανιστεί σα να έκανε την πιο σκληρή διαπραγμάτευση που μπορούσε, σα να κέρδισε σημαντικά πράγματα, αλλά δε θα

Ο κλέψας του κλέψαντος

Απαλλαγμένος από τα υπουργικά καθήκοντα, τα οποία ο δεξιός Σαρκοζί προσέφερε σ' αυτόν, έναν σοσιαλδημοκράτη, ο Μπενιάρ Κουσνέρ είπε την αλήθεια με ασυνίθιστο για Γάλλο βρετανικό φλέγμα: «Ολοι ξέρουμε πως ο ένας παρακολουθεί τον άλλο. Απλώς εμείς δεν έχουμε τις δυνατότητες της NSA».

Αντίθετα από τον πρών YΠΕΞ της Γαλλίας, ο Γερμανοί συνεχίζουν το παραμύθι, έχοντας βάλει στη μπάντα το τευτονικό πρακτικό πνεύμα, για το οποίο φημίζονται. «Αποτελεί βαρύτατο πλήγμα στην εμπιστοσύνη», σχολίασε ο εκπρόσωπος της καγκελαρίας μετά τις νέες αποκαλύψεις, σύμφωνα με τις οποίες οι αμερικανοί πράκτορες παρακολουθούσαν ακόμα και το κινητό Nokia 6210 Slide της Μέρκελ. «Αν βρεθούν οι ύποπτοι διπλωμάτες της αμερικανικής πρεσβείας, μπορεί να απελαθούν από τη χώρα», απείλησε ο υπουργός Εσωτερικών Χανς Πέτερ Φρίντριχ θυμίζοντας ξεδοντιασμένο γερμανικό πομπενικό που μόνο γαβγίζει.

Ασφαλώς γίνεται πολιτικό παιχνίδι. Αφού οι Αμερικανοί πιάστηκαν «με τη γίδα στην πλάτη», πρέπει να πληρώσουν κάποιο πολιτικό-διπλωματικό τίμημα. Ως εκεί όμως. Είναι για γέλια η άποψη, ότι θ' αλλάζουν οι διεθνείς γεωστρατηγικές ισορροπίες, επειδή ένας πρών πράκτορας της αμερικανικής NSA έκανε αποκαλύψεις για τη δράση της αμερικανικής κατασκοπίας.

Αυτός δεν είναι ο ρόλος της κατασκοπίας: Να παρακολουθεί όλους όσους παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την κυβέρνηση που υπηρετεί και να ενημερώνει για τις κινήσεις τους; Τα τεχνικά μέσα εξελίσσονται και η κατασκοπία «καβαλά» πάντοτε το τελευταίο κύμα της τεχνολογικής εξελίξης. Είναι αφελής όποιος πιστεύει ότι δεν συμβαίνει αυτό μεταξύ «φίλων και συμμάχων».

Να το πάμε ένα βήμα βαθύτερα, για να δικαιώσουμε και τον τίτλο της στήλης: Οι αποκαλύψεις για την πλεκτρονική κατασκοπία που φτάνει μέχρι τα προσωπικά κινητά πρόεδρων και πρωθυπουργών επιβεβαιώνουν πως το ιμπεριαλιστικό κράτος εξακολουθεί να αποτελεί τη βάση στήριξης και εφόρμησης του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Κόντρα σε διάφορες αντιεπιστημονικές (ενίστε στα όρια της βλακείας) θεωρίες περί κάποιας «υπερεθνικής ελίτ», η οποία σπάει το στάτους της εθνικής-κρατικής οργάνωσης του χρηματιστικού κεφαλαίου, εκείνο που βλέπουμε είναι ιμπεριαλιστικά κράτη -σύμμαχα κατά τα άλλα, στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, του ΟΟΣΔ, του ΔΝΤ, της ΕΕ- να ασκούν κατασκοπία το ένα σε βάρος του άλλου. Την «υπερεθνική ελίτ» δεν την βλέπουμε να εκφράζεται πολιτικά. Βλέπουμε μόνο το μονοπωλιακό κεφαλαίο να εξοριάσει όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη, να ελέγχει αγορές, να κλείνει συμμαχίες, έχοντας πάντα ως ασφαλή βάση εξόρμησης το εθνικό ιμπεριαλιστικό κράτος.

Περιττεύει, βέβαια, να θυμίσουμε αυτό που και με άλλη ευκαιρία έχει σημειωθεί από τις στήλες της «Κ». Οτι στην πλεκτρονική εποχή, με την ταχύτητα των τεχνολογικών εξελίξεων, είναι επικίνδυνο για τις επαναστατικές οργανώσεις να πιστεύουν ότι μπορούν να έχουν οποιαδήποτε ασφάλεια στις πλεκτρονικές επικοινωνίες. Πρέπει, όμως, να σημειώσουμε πως αυτή η επισήμανση δεν πρέπει να οδηγεί σε παραλυτικές απόψεις περί του ανίκητου του ταξικού αντίπαλου, σε κάποιο είδος μοντέρνας χαφιεδοφοβίας.

Και στο παρελθόν και σήμερα, παρά το τεχνολογικό χάσμα που χωρίζει τις διάφορες εποχές, έχει αποδειχθεί ότι τα καπιταλιστικά κράτη και οι μηχανισμοί τους δεν είναι ανίκητα. Τα μέσα προφύλαξης από τους χαφιέδες και τους μηχανισμούς παρακολούθησης αλλάζουν, αλλά μπορεί να είναι το ίδιο αποτελεσματικά. Ο ανθρώπινος παράγοντας είναι ο καθοριστικός.

Π.Γ.

Προπαρασκευαστική μετρολογία

Ο Στουρνάρας παροδέχεται για πρώτη φορά επίσημα, ότι με την τρόικα τους χωρίζουν ούτε λόγο ούτε πολύ 2 δισ. ευρώ! Η δήλωσή του έχει ως εξής: «Έμεις δεχόμαστε ότι χρειάζονται μέτρα 500 εκατ. ευρώ, έναντι 2,5 δισ. ευρώ της τρόικας. Αυτά τα 500 εκατ. ευρώ, όμως, από κάπου πρέπει να προελθουν. Και αφού το πρόβλημα του «κενού» οφείλεται στα ασφαλιστικά ταμεία, εκεί πρέπει να αναζητηθούν. Δεν μπορούμε να λέμε κανένα μέτρο. Από το όχι σε νέα οριζόντια δημοσιονομικά μέτρα, το οποίο και εγώ υποστηρίζω, έως το όχι, κανένα μέτρο, υπάρχει τεράστια απόσταση». Συμπλήρωσε ακόμη ότι «αν πάμε στο «κανένα μέτρο» θα κινδυνεύσει να γκρεμιστεί ό, τι χτίστηκε, σταματώντας πρώτα κάθε συζήτηση για ρύθμιση του χρέους» (Νέα, 25.10.13).

Ο Βρούτης διακρύσσει ότι δεν πρόκειται να παρθεί κανένα μέτρο σε βάρος των ασφαλισμένων και ότι τα 500 εκατ. θα τα βρει χτυπώντας την ει-

νόμα: «Η επιστροφή στις αρχές Νοέμβρη είναι εφικτή, εάν ισχύσει ο προηγούμενος όρος».

Δηλοδή, η τρόικα δεν έρχεται, αν δεν πάρει εγγυήσεις (μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας), ότι η συγκυβέρνηση είναι έτοιμη να συμφωνήσει με τις υποδείξεις της.

Τα MME ξεκινούν καμπάνια

τρομοκράτησης των ασφαλισμένων, φτάνοντας μέχρι τους σημείου να υποστηρίζουν ότι δεν ισχύει καμιά εγγύηση ούτε για όσους θεμελίωσαν συνταξιοδοτικό δικαίωμα και παρέμειναν στη δουλειά πιστεύοντας ότι η θεμελίωση αυτού του δικαιώματος δε θα θιγχεί.

Έχουμε πια την εμπειρία για να βγάλουμε συμπεράσματα απ' αυτά τα δεδομένα της πραγματικότητας. Ας τελειώσουμε με καταρχάς με το πολιτικό δεδομένο. Η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου είναι άγρια στριμωγμένη. Εκεί που ανέπτυσε την προπαγάνδα του success story, το οποίο περιλάμβανε και νέες ευνοϊκές ρυθμίσεις για το χρέος, που θα έρ-

νει μπροστά από τη λέξη «μέτρα», το success story εξ ορισμού θυμημοτίζεται.

Το δεύτερο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως τα δύο δισ. που, σύμφωνα με τον Στουρνάρα, χωρίζουν τη συγκυβέρνηση και την τρόικα, κάθε άλλο παρά αστείο ποσό είναι. Και στη μέση να μοιράσουν τη διαφορά (λέμε τώρα), η κυβέρνηση θα έπρεπε να πάρει μέτρα 1,5 δισ. ευρώ, ποσό που δεν έχασφαλίζεται με παποταζίλικα τύπου Βρούτη. Και μην ξεχνάμε ότι η τρόικα απαιτεί πάντοτε μετρητήσιμους στόχους, μέτρα άμεσου αποτέλεσματος, και όχι σχέδια επί χάρτου, ευσεβείς πόθους και ευχόλωγια.

Η κυβέρνηση παίζει το κα-

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύ